

EZRA EN NEHEMIA

HET BOUWEN VAN GODS TEMPEL

Ezra en Nehemia

Het bouwen van Gods tempel

DOOR GERALD FLURRY
EN DENNIS LEAP

Dit boekje mag niet verkocht worden.

Het is een kosteloze publikatie,
uitgegeven in het algemeen belang door
de Filadelfia Kerk van God

© 1997, 2005 Philadelphia Church of God

All Rights Reserved

© 2012 Filadelfia Kerk van God

Nederlands afgeleid werk

Alle rechten voorbehouden

Alle aangehaalde bijbelteksten zijn uit de vertaling van
het Nederlands Bijbelgenootschap, tenzij anders vermeld.

Een van de interessantste aspecten van Juda's oude geschiedenis is de gebeurtenissen en mensen die betrokken waren bij de bouw van de tweede tempel. Ezra en Nehemia behandelen deze gebeurtenissen met veel bijzonderheden. Maar weinig zijn er zich van bewust dat deze gebeurtenissen uit een lang verleden eigenlijk profetieën voor onze tijd zijn. De profeten Haggai en Zacharia maken dat duidelijk in hun profetieën met betrekking tot de tempel. Dit boekje onthult het sterke profetische aroma in de boeken van Ezra en Nehemia.

Inhoudsopgave

<i>Hoofdstuk 1</i>	
De juiste wijze van tempelbouw	1
<i>Hoofdstuk 2</i>	
Zich verenigen om God	14
<i>Hoofdstuk 3</i>	
Pas op voor vijanden	25
<i>Hoofdstuk 4</i>	
Tezamen gereinigd	35
<i>Hoofdstuk 5</i>	
Gods schat beschermen	47
<i>Hoofdstuk 6</i>	
Nehemia—een ijveraar	55
<i>Hoofdstuk 7</i>	
Goede soldaten	66

Hoofdstuk 1

De juiste wijze van tempelbouw

VROEGER GING IN ISRAËL GODS VOORNAAMSTE ZORG UIT NAAR de gebeurtenissen die plaatsvonden binnen de natie en de tempel. In die tijd was de tempel de enige plaats op aarde waar men Gods Werk kon vinden. De geschiedenis laat zien dat, zoals het er aan toe ging in de tempel, *het er zo ook aan toe ging met het volk*. Bestudeer de geschiedenis van Juda. Haar koningen leidden het volk of tot God en Zijn tempel, of van God af in het heidendom. Voor Zijn tempel of Kerk vandaag heeft God dezelfde zorg. Gods eerste zorg gaat altijd uit naar Zijn tempel. En de reden daarvan? Gods Werk wordt altijd gedaan vanuit Zijn tempel.

HIZKIA WORDT GETEST

Er zijn veel lessen die we moeten trekken uit de geschiedenis van Israël. Hizkia werd als een van Juda's grootste koningen beschouwd. Op één bepaald punt in Hizkia's regering stond Assyrië op het punt om de natie te vernietigen. Hizkia deed door middel van Jesaja een beroep op God en God redde de natie op wonderbaarlijke wijze. Hij deed nog een volk zich tegen Assyrië keren. God loste dit grote probleem voor Hizkia en het volk Juda op. Over dit incident kunt u meer lezen in Jesaja 37.

Hizkia had toen nog een ander groot probleem onder ogen te zien. „In die dagen werd Hizkia ten dode toe ziek. Toen kwam de profeet Jesaja, de zoon van Amoz, tot hem en zeide

tot hem: Zo zegt de Here: tref beschikkingen voor uw huis, want gij zult sterven en niet herstellen” (Jesaja 38:1). Jesaja kwam tot Hizkia en vertelde hem dat hij ten gevolge van zijn ziekte zou sterven. Dit trof Hizkia als een schok. Op dit punt in zijn leven ging hij op de juiste wijze met de zaak om.

„Toen keerde Hizkia zijn gelaat naar de wand en bad tot de Here en zeide: ach, Here, gedenk toch, dat ik voor uw aangezicht in trouw en met een volkomen toegewijd hart gewandeld heb en gedaan heb wat goed is in uw ogen. En Hizkia weende luid” (Jesaja 38:2-3). Hizkia wendde zich tot God en bad. Op dit punt in zijn leven was Hizkia dicht bij God. Laten we eens zien hoe God Hizkia's gebed beantwoordde. „Toen kwam het woord des Heren tot Jesaja: Ga en zeg tot Hizkia: zo zegt de Here, de God van uw vader david: ik heb uw gebed gehoord, ik heb uw tranen gezien; zie, ik zal aan uw levensdagen vijftien jaar toevoegen” (Jesaja 38:4-5). God zag dat Hizkia in geloof wandelde. Hij zag Hizkia's tranen. Is het niet indrukwekkend dat God aandacht aan zijn tranen schonk? God voegde vijftien jaar aan Hizkia's leven toe.

Toen deed God nog een groot wonder voor Hizkia. „En ik zal u en deze stad uit de macht van de koning van assur redden en deze stad beschutten. En dit zal u het teken zijn van des Heren kant, dat de Here ook doen zal wat Hij gesproken heeft: zie, ik doe de schaduw op de treden waarlangs zij door de zon op de trap van achaz is afgedaald, weer tien treden teruggaan. En de zon ging tien treden terug op de treden die zij gedaald was” (Jesaja 38:6-8). God keerde de rotatie van de aarde om, om Hizkia te bewijzen dat Hij Zijn beloften jegens hem in vervulling zou doen gaan. Hoewel God een paar machtige wonderen deed in zijn leven, heeft het slot van het verhaal van Hizkia geen happy end.

HIZKIA'S FATALEFOUT

Niet lang na zijn genezing moest Hizkia nog een moeilijk probleem onder ogen zien. De koning van Babel zond een mededeling tot de koning van Juda dat hij erg bezorgd was over zijn ziekte. Maar was hij werkelijk bezorgd over zijn ziekte?

„Te dien tijde zond Merodach-Baladan, de zoon van Baladan, de koning van Babel, gezanten met een brief en een geschenk

aan Hizkia, omdat hij gehoord had, dat deze ziek geweest en hersteld was. En Hizkia verheugde zich over hun komst en hij liet hun zijn schathuis zien: het zilver en het goud, de specerijen en de kostbare olie, zijn gehele tuighuis en alles wat zich onder zijn schatten bevond. Er was niets in zijn paleis en in zijn gehele rijk, dat Hizkia hun niet liet zien” (Jesaja 39:1-2). Deze keer liep Hizkia in een serieuze val. Hij werd er helemaal opgeblazen van toen hij wist dat de koning van Babylon zo bezorgd voor hem was. In zijn ijdelheid toonde hij de boodschappers van de koning al zijn schatten—een fatale fout.

Jesaja was achterdochtiger en wijzer wat betreft de boodschap van de koning van Babylon. Jesaja kwam naar Hizkia toe en stelde hem een paar harde vragen. Maar Hizkia antwoordde niet op al de vragen van Jesaja. „Toen kwam de profeet Jesaja tot koning Hizkia en vroeg hem: Wat hebben deze mannen gezegd en vanwaar zijn zij tot u gekomen? En Hizkia antwoordde: uit een ver land zijn zij tot mij gekomen, uit Babel. En hij vroeg: Wat hebben zij in uw paleis gezien? Hizkia antwoordde: alles wat in mijn paleis is, hebben zij gezien; er is niets onder mijn schatten, dat ik hun niet heb getoond” (Jesaja 39:3-4). Merk op dat Hizkia de eerste vraag van Jesaja niet beantwoordt—die negeert hij totaal! Hij beantwoordt alleen Jesaja’s tweede vraag. Waarom beantwoordde Hizkia de eerste vraag niet? Zou het misschien kunnen zijn dat hij op dit punt zich van God af begon te keren?

Denk eraan dat God vijftien jaar aan zijn leven had toegevoegd. Dit bleek voor deze grote koning tragisch te zijn. Hizkia viel tijdens deze hem toegevoegde jaren van God af. Tegen het einde van het verhaal ziet het er naar uit alsof Hizkia geestelijk alles was kwijtgeraakt. Zou het kunnen zijn dat Hizkia de eerste vraag niet beantwoordde omdat hij bezig was zeer nauwe en hartelijke betrekkingen met Babylon aan te knopen? De vruchten van Hizkia’s leven bewijzen dat dit zo was!

TE DICHT BIJ BABEL

Hizkia’s ijdelheid nam hem te pakken. Merk op dat hij Jesaja’s vraag op een opschepperige manier beantwoordt. Een koning uit een ver land toonde zijn belangstelling voor hem. Hij zei tegen Jesaja dat zij „tot mij” gekomen waren. Hizkia liet hen

al *zijn* schatten zien. In zijn ijdelheid stond hij potentiële vijanden toe alles te zien waarmee God hem gezegend had. Geen ogenblik kwam het bij Hizkia op dat deze mannen het wel eens op zijn ondergang konden hebben voorzien en zijn schatten wilden wegvoeren.

Jesaja was bezorgd over Hizkia's daden, omdat hij, geestelijk gesproken, veel beter zien kon dan Hizkia. Jesaja vertrouwde de koning van Babylon niet. Hij onderkende dat Hizkia te nauw bij Babel betrokken raakte. Hij profeteerde over het uiteindelijke gevolg van Hizkia's relaties met de koning van Babel. Jesaja toonde aan dat deze betrekkingen uiteindelijk fataal zouden blijken te zijn, niet alleen voor Hizkia's nakomelingen, maar evengoed voor het volk van Juda. „Toen zeide Jesaja tot Hizkia: Hoor het woord van de Here der heerschen: zie, er zullen dagen komen, dat alles wat in uw paleis is en wat uw vaders opgestapeld hebben tot op deze dag, naar Babel zal worden weggevoerd. niets zal er overblijven, zegt de Here. En van uw zonen, die uit u voortkomen zullen, die gij zult verwekken, zullen zij nemen, om hoveling [*Strong's*: eunuchen, ontmanden] te zijn in het paleis van de koning van Babel” (Jesaja 39:5-7). Wat een tragisch einde voor Hizkia. Deze daden van Hizkia waren het begin van het te gronde richten van de levens van zijn familieleden en van de natie Juda. De koning van Babel verwoestte Gods tempel en voerde het volk Juda in ballingschap.

HARDE VRAGEN ONDER OGEN ZIEN

Hier is een zeer duidelijke les voor ons allen. Wat was Hizkia's fundamentele probleem? Hij ontweek een paar harde vragen van Gods profeet. Hij wilde Jesaja niet vertellen wat de boodschappers uit Babylon gezegd hadden. Bij tijden is het zo gemakkelijk voor ons om harde vragen te ontwijken. naar het vlees willen we de harde vragen laten schieten. Of we ze wel of *niet* onder ogen zien, harde vragen markeren in het algemeen een keerpunt in ons leven. Bereid zijn om harde vragen onder ogen te zien kan ons leven geestelijk een andere wending geven. Harde vragen vermijden kan ons van God afvoeren.

Hizkia vermeid een harde vraag van Jesaja. Maar Jesaja pinde hem erop vast (Jesaja 39:4). Jesaja wilde hem laten zien

dat hij begonnen was om zijn vertrouwen te stellen op zijn eigen schatten of kracht, in plaats van op God. Jesaja wilde Hizkia tot de erkenning brengen dat hij begonnen was om op Babel te vertrouwen. Jammer genoeg werd Hizkia niet geraakt door zijn discussie met Jesaja. De hele natie werd door Babel veroverd. **WAT EEN VERSCHRIKKELIJKE STRAF!**

En hoe staat het met ons? Soms heeft God ons door middel van Zijn dienaren een paar harde vragen te stellen. Ontwijken we die vragen of gaan we erop in? Wat is het voornaamste probleem met Gods laodicea Kerk vandaag de dag? Zij willen niet op de echt harde vraag „is de heer Armstrong de eindtijd elia ingaan? Waarom niet? Omdat ze deel van Babylon willen zijn. Ze willen op hun eigen rijkdommen en op Babel vertrouwen. Gods laodicea Kerk is niet veel anders dan de mensen van de Verenigde staten en Groot-Brittannië. Ze vertrouwen allemaal op Babel. En daarom zullen ze allemaal door Babel, het moderne Duitsland en de Europese unie, in slavernij gebracht worden.

GODS TEMPEL HERBOUWEN

Als volk van God moeten we leren dat we niet met Babel gezellig op kunnen trekken en *ook* dicht bij God zijn. We kunnen het niet met God en Zijn levenswijze op een akkoordje gooien. Als we dat doen krijgen we een gratis enkele reis naar Babel, evenals de oude Joden. Dit zal een vreselijke straf zijn.

Vandaag sluiten de laodiceërs een verbond met Babel en verwoesten zij Gods tempel daardoor. Ze zijn vergeten dat God Zijn tempel nu aan het nameten is. God zal de laodiceërs niet straffeloos toestaan dat zij vernietigen wat Hij door Herbert Armstrong heeft opgebouwd. De geschiedenis rond Hizkia leert ons deze les.

Zeventig jaar nadat de tempel van Salomo verwoest was en het volk van Juda door Babel tot slaven gemaakt was, wekte God de geest van een menselijk leider op om de bouw van de tweede tempel toe te staan. Een groep Joden keerde terug naar Jeruzalem om met dit bouwproject te beginnen. De geschiedenis van deze fase van Juda's afdwalingen in het verleden loopt vanaf Jesaja en Jeremia door tot verscheidene bijbelboeken die de geleerden van deze wereld als de kleine profeten kennen.

De meeste theologen en zelfs de laodicese dienaren leren dat de kleine profeten in de eerste plaats *geschiedenis* bevatten. Zij geloven dat de kleine profeten voor ons vandaag niet van grote betekenis zijn. Dit verschilt radicaal van wat Herbert Armstrong leerde. De heer Armstrong wist en onderwees dat de kleine profeten levensbelangrijke profetieën voor vandaag bevatten.

De kleine profeten zijn boeken voor de eindtijd. „Te dien dage, luidt het woord van de Here der heerscharen, zal ik u, Zerubbabel, zoon van sealtiel, mijn knecht, nemen, luidt het woord des Heren, en ik zal u tot een zegelring maken, want u heb ik uitverkoren, luidt het woord van de Here der heerscharen” (Haggai 2:23). Dit vers toont aan dat Haggai een boek voor de eindtijd is. Denk eraan dat de zinsnede „te dien dage” altijd naar de eindtijd verwijst.

EEN EINDTIJD TEMPEL

De gebeurtenissen die in het boek Haggai worden besproken zijn van veel betekenis en belang voor onze tijd nu. Dit boek in het bijzonder laat de speciale verwantschap zien tussen de tweede tempel en Zerubbabel. Het laat zien dat er een eindtijd Zerubbabel moest komen die van God de opdracht kreeg om een prachtige tempel te bouwen. De heer Armstrong wist *en leerde* de Kerk dat hij deze rol in de eindtijd vervulde. Elke laodicese dienaar of elk laodicees kerklid die de heer Armstrong heeft gekend en willens en wetens dit feit ontkent, is niet alleen misleid, maar is in geestelijk opzicht totaal verdorven.

God gebruikte Armstrong op een zeer krachtige wijze om het Filadelfia tijdperk van Gods Kerk op te richten. Wat de vroegere Zerubbabel in fysiek opzicht tot stand bracht, dat bracht Armstrong in *geestelijk* opzicht tot stand. We moeten allen tot het inzicht komen van de grote geestelijke betekenis van het Werk dat de heer Armstrong tot stand bracht. Dit is een van de grote sleutels tot het begrip van de profetie voor de eindtijd. „Ja, ik zal alle volken doen beven en de kostbaarheden van alle volken zullen komen en ik zal dit huis met heerlijkheid vervullen, zegt de Here der heerscharen” (Haggai 2:7). dit vers alleen al legt het verband tussen het bouwen van de tweede tempel en de eindtijd. De tweede tempel werd in 70 n.Chr. Verwoest. Toen deed Christus niet alle naties beven.

Maar Christus zal alle naties zeer spoedig doen beven. Hij zal een eindtijd tempel hebben die vol van heerlijkheid is—
GEESTELIJKE HEERLIJKHEID!

De heer Armstrong bracht boeken als Haggai en Zacharia altijd in verbinding met de eindtijd. Dit schreef hij in een medewerkersbrief in 1961: „Tijdens de Conferentie openbaarde God mij iets belangrijks, dat scherp en duidelijk als een bliksemstraal over kwam. Op zekere nacht—of vroege morgen voor ik naar de Conferentie zou gaan, ik herinner me niet welke, keek ik nog eens het boek Haggai en het vierde hoofdstuk van Zacharia na.

Een bepaald aantal mensen van het huis van Juda was teruggekeerd om de tempel in Jeruzalem te herbouwen. De hogepriester onder hen was Jozua. De landvoogd was Zerubbabel. God sprak tot Zerubbabel door middel van de profeet Haggai.

Veertien jaar geleden waren de fundamenten voor de tempel gelegd en was er enige vordering gemaakt met de bouw zelf. Maar de bouw was onderbroken. En nu zeiden de Joden: ‘de tijd is nog niet gekomen, de tijd, dat des Heren huis herbouwd worde.’

Jeremia had over de herbouw van de tempel na 70 jaar geprofeet. Deze teruggekeerde Joden hadden de data verkeerd berekend. Ze dachten dat de 70 jaar nog niet voorbij waren, maar dat was wel zo. Daarna zeide God tot hen door middel van de profeet Haggai: ‘is het voor u de tijd om in uw weldoortimmerde huizen te wonen, terwijl dit huis verwoest ligt?’

Zij bouwden smaakvolle woningen voor zichzelf om in te wonen, maar zij verwaarloosden de bouw van een huis voor God om in te wonen.

„Zo zegt de Here der heerscharen: ‘Bedenkt wat u wedevaren is. Beklimt het gebergte, haalt hout en herbouwt dit huis; dan zal ik er welgevallen aan hebben en verheerlijkt worden, zegt de Here.’

Toen gehoorzaamden Zerubbabel en het hele volk naar de stem van God. Zerubbabel was de leider bij de bouw. Toen sprak God tot het volk: ‘ik ben met u, luidt het woord des Heren.’

... Zerubbabel werd door God uitgekozen om Gods huis te bouwen, dat wil zeggen om er de menselijke leider van te zijn. nu is dit hele boek Haggai, dat twee hoofdstukken telt, een profetie. Het is op ons vandaag van toepassing” (20 januari 1961).

EZRA STELDE DE WET IN

Haggai en Zacharia waren de twee leidinggevende profeten die gebruikt werden bij de herbouw van de tweede tempel. En wat belangrijker is, deze twee profeten richten de schijnwerper hoofdzakelijk op de eindtijd. Twee van de leidinggevende bouwers aan de tweede tempel waren Zerubbabel en Jozua. Maar van meer belang is dat ze twee sleutelfiguren zijn bij de bouw van Gods geestelijke tempel in de eindtijd.

We zullen zien dat Haggai, Zacharia, Zerubbabel en Jozua allemaal een sleutelrol in de boeken Ezra en Nehemia vervullen. Dat betekent dat Ezra en Nehemia ons belangrijke geestelijke inzichten in deze eindtijd profetie kunnen geven.

Sedert het begin van de Filadelfia Kerk van God (PCG) zijn we aan de weet gekomen dat er buiten Haggai en Zacharia ook nog Maleachi was. In zekere zin sloot Maleachi deze hele periode af, of deed het licht uit. Maar was er nog iemand anders bij de herbouw van de tempel betrokken?

Ezra en Nehemia maakten ook zeer zeker deel uit van deze periode in Juda's geschiedenis. We moeten de boeken Ezra en Nehemia ook in verbinding brengen met deze tweede fase in Juda's geschiedenis. In die zin bevatten Ezra en Nehemia ook de informatie die noodzakelijk is voor deze eindtijd. Willen we Gods ware eindtijd tempel zijn dan moeten we de boodschap uit deze twee boeken begrijpen. Eigenlijk werden de twee boeken als één boek geschreven. De twee boeken behoren als één boek te worden gelezen. Ze bevatten een krachtige boodschap voor de juiste manier van tempelbouw—in geestelijk opzicht!

Het is de vraag wanneer Ezra bij de herbouw van de tempel in beeld kwam. Maar het is duidelijk dat Ezra op het toneel was toen de tweede tempel gebouwd werd. Het is duidelijk uit de Bijbel dat het de voornaamste taak van Ezra was om de wet opnieuw in te stellen. Nehemia's taak was gericht op het bouwen van een muur rond Jeruzalem. Maar beide mannen begrepen het belang van de wet.

GEDENK DE WET

De menselijke natuur degenerereert altijd naar een ramp of catastrofe toe. De oplossing voor dit probleem is altijd terugkeren

naar Gods wet. Nehemia begreep dit heel goed. „En zeide: ach, Here, God des hemels, grote en geduchte God, die het verbond en de goedertierenheid gestand doet jegens hen die u lief hebben en uw geboden onderhouden” (Nehemia 1:5). God is een grote goedertieren God voor degenen die Hem lief hebben en Zijn geboden onderhouden. Hij houdt altijd Zijn deel van het verbond. Maar Hij kan een God van verschrikkelijke straf zijn voor hen die Hem ongehoorzaam zijn.

„Laat toch uw oor opmerkzaam en uw ogen geopend zijn, om te horen naar het gebed van uw knecht, dat ik thans dag en nacht voor de israëlieten, uw knechten, tot u opzend; en ik doe belijdenis van de zonden der israëlieten, die wij tegen u bedreven hebben; ook ik en mijn familie, wij hebben gezondigd. Zwaar hebben wij tegen u misdreven; wij hebben niet onderhouden de geboden, inzettingen en verordeningen, die Gij aan uw knecht Mozes geboden hadt. Doch gedenk aan het woord, dat Gij aan uw knecht Mozes voorgehouden hebt: pleegt gij trouwbreuk, dan zal ik u onder de volken verstrooien” (verzes 6-8). God geeft altijd duidelijke instructies of waarschuwt voor straf. Nehemia verhaalt hier uitvoerig dat God de oude israëlieten waarschuwde dat Hij hen onder de volken zou verstrooien als ze Hem ongehoorzaam waren. Het volk ging op een verdorven manier met God om. En Hij strafte hen echt.

God had ook een verbond gesloten met Zijn geestelijk volk van de eindtijd, de Kerk. God verwachtte dat we van ganser harte Zijn geboden, inzettingen en rechten zouden gehoorzamen. Gods laodiceërs van de eindtijd zijn lauw geworden in hun wetsbetrachting, hun onderhouden van de wet. Er komt een vreselijke straf. God gebruikt de PCG om hen te waarschuwen. Een van de voornaamste doelen van onze opdracht is Gods volk de wet te doen gedenken. „Gedenkt de wet van Mozes, mijn knecht, die ik hem op Horeb geboden heb voor gans israël, inzettingen en verordeningen” (Maleachi 4:4). God waarschuwt altijd: Gedenk de wet van Mozes! Laten we nu deze fascinerende bijbelboeken eens nader bekijken!

REINIG EERST DE DIENAREN

God kondigde de herbouw van de tweede tempel door een vleselijke, menselijke leider aan. „In het eerste jaar van Kores, de

koning van perzië, wekte de Here, opdat het woord des Heren, door Jeremia verkondigd, zou worden voltrokken, de geest van Kores, de koning van perzië, op, om door zijn gehele koninkrijk, ook in geschrifte, deze oproep te doen uitgaan..." (Ezra 1:1). In Ezra leren we dat het woord van de eeuwige met betrekking tot de herbouw van de tempel bij monde van Jeremia kwam. Maar God gebruikte ook een aardse koning om het project van start te laten gaan. We moeten ons realiseren dat God mensen van vlees en bloed op hoge plaatsen kan gebruiken om Zijn Werk te helpen. Als we behoefte aan vrienden op hoge plaatsen hebben, dan zal God daarvoor zorgen.

We zien ook in Ezra dat het ware succes van het tempelbouwproject af hangt van de reiniging van de dienaren. Gods dienaren of priesters zijn de tempelwachters. „En op de veertiende van de eerste maand vierden zij die in de ballingschap geweest waren, het pascha. Want de priesters en de levieten hadden zich gereinigd als één man; zij allen waren rein; zo slachtten zij het pascha voor allen die in de ballingschap geweest waren, en voor hun broeders, de priesters, en voor zichzelf. De israëlieten, die uit de ballingschap waren teruggekeerd, aten het, en tevens ieder die zich van de onreinheid van de heidenen des lands afgescheiden en zich bij hen gevoegd had, om de Here, de God van israël, te zoeken. Ook vierden zij het feest der ongezuurde broden met vreugde, gedurende zeven dagen, want de Here had hen verblijd; Hij had het hart van de koning van assur tot hen gewend om hen te steunen bij de arbeid aan het huis van God, de God van israël" (Ezra 6:19-22). Een corrupte koning en een verdorven priesterschap leidden tot de verwoesting van salomo's tempel. Een gereinigd priesterschap was er nodig om de tempel te herbouwen.

ELKE GESLAAGDE TEMPELBOUW MOET BEGINNEN MET REINE DIENAREN! Alle priesters en levieten werden „als één man" dat wil zeggen „gezamenlijk" gereinigd. Merk op dat de priesters eerst gereinigd werden en daarna het volk (vers 20). God verwacht dat de dienaren zichzelf rein bewaren voor heidense smerigheid. En Hij verwacht ook dat het volk zichzelf zuiver houdt. Als Gods volk zichzelf bevuilt, dan begint God hun reiniging door eerst de dienaren te reinigen.

Als Gods dienaren zichzelf reinigen, dan kunnen we er zeker van zijn dat we al Gods macht achter ons hebben. Als

vroeger de priesters en de mensen zich reinigden, dan deed God grote wonderen voor hen. Vers 22 laat zien dat God zelfs het hart van de koning van assyrië neigde om hen te helpen. Dat was een groot wonder!

GODS WERK BEGINT ALTIJD KLEIN

Toen de Filadelfia Kerk van God begon, ging ze erg bescheiden en met een klein aantal leden van start. Het begon met twee fulltime dienaren. God begon allereerst met Gerald Flurry en John amos te werken. God begon het Werk van de Filadelfia Kerk met twee dienaren die zich niet aan heidense vuilheid wilden overgeven. Daarna voegde God andere mensen toe. Hetzelfde gold vroeger. In vergelijking met de vroegere natie Juda keerden er slechts weinigen terug om de tempel in Jeruzalem te herbouwen.

De Joden die terugkeerden naar Jeruzalem bestonden uit levieten, priesters en gewone mensen. „Zo zegt Kores, koning van perzië: alle koninkrijken der aarde heeft de Here, de God des hemels, mij gegeven en Hij heeft mij opgedragen Hem een huis te bouwen in Jeruzalem, in Juda. Wie nu onder u tot enig deel van zijn volk behoort, zijn God zij met hem, hij trekke op naar Jeruzalem, in Juda, en bouwe het huis van de Here, de God van israël, dat is de God, die in Jeruzalem woont. En ieder die overgebleven is, van welke plaats ook, waar hij als vreemdeling vertoeft, die moeten zijn plaatsgenoten ondersteunen met zilver en goud, met have en vee, behalve de vrijwillige gave voor het huis van de God, die in Jeruzalem woont. Toen maakten de familiehoofden van Juda en Benjamin, ook de priesters en de levieten, zich gereed, allen wier geest God had gewekt om op te trekken teneinde het huis van de Here, die in Jeruzalem woont, te bouwen” (Ezra 1:2-5). Ezra 2:64 toont aan dat het totale aantal van de mensen die naar Jeruzalem teruggingen 42.360 bedroeg. Vergelijken we dit aantal met de twee of drie miljoen mensen die in ballingschap gevoerd waren, dan is dit een erg klein aantal. Let er ook op dat de mensen voornamelijk van de stammen van Juda, Benjamin en levi waren. Sommige theologen beweren dat mensen van het huis van israël ook in deze tijd naar Jeruzalem terugkeerden. Dit is niet waar. Het volk dat naar

Jeruzalem terugkeerde waren „kinderen israëls”, maar zij behoorden niet tot het „huis van israël.”

God zorgt dat er altijd een volk is dat Zijn Werk doet. Maar Hij begint altijd klein. En de taak die God verlangt is doorgaans heel groot. Wanneer een kleine groep mensen een enorme wonderbaarlijke taak vervult, dan blijkt dat God achter dat werk staat. God moet evenwel de eer ontvangen. Maar het vraagt toch inspanningen en opofferingen van de kant van de mensen.

Niet veel mensen namen de uitdaging om naar Jeruzalem terug te keren aan. Maar de mensen in Babel gaven mild om Gods Werk te ondersteunen. „En allen die rondom hen woonden, hielpen hen met zilveren voorwerpen, met goud, have en vee, en met kostbaarheden, behalve alles wat men vrijwillig gaf. Ook liet koning Kores het gerei van het huis des Heren, dat nebuchadnezar uit Jeruzalem had weggevoerd en in de tempels van zijn goden had geplaatst, te voorschijn brengen. Kores, de koning van perzië, liet het te voorschijn brengen onder toezicht van Mitredat, de schatmeester, en deze telde het uit voor sesbassar, de vorst van Juda. Dit was hun aantal: dertig gouden schalen, duizend zilveren schalen, negenentwintig messen, dertig gouden bekers, verder vierhonderd en tien zilveren bekers, duizend andere voorwerpen. Alle voorwerpen van goud en zilver waren vijfduizend vierhonderd. Dit alles voerde sesbassar mede, toen de ballingen uit Babel naar Jeruzalem werden gebracht” (Ezra 1:6-11). Het is verbazingwekkend als we de rijkdom van de gevangenen in Babel zien. Dit zou wel eens de reden kunnen zijn dat zovelen niet naar Jeruzalem wilden terugkeren. Denk eraan dat Jeruzalem geheel verwoest was en een eenzame woestenij geworden was. Vele gevangenen redeneerden waarschijnlijk dat het veel beter was om in Babel te wonen dan terug te keren naar een verwoest Jeruzalem.

De rijkdom van de ballingen laat ook de grote diepte van Gods barmhartigheid zien. Zelfs in ballingschap zegende God deze mensen rijkelijk. We moeten inzien dat God het lot van een ieder kan regelen als zij zich bekeren. God kan iedereen beschermen, zelfs in gevangenschap. Het is echter veel beter om je te bekeren *voor* de ballingschap begint.

Dit is een boodschap die aan de laodicea Kerk moet worden overgebracht. Vanwege de grote geestelijke rijkdom

die God hen gaf, zal hun komende gevangenschap eindigen met het verlies van hun fysieke levens—de helft van hen zal ook hun *geestelijk leven* verliezen! Er is nog tijd voor berouw en bekering, maar het venster voor deze gelegenheid wordt snel gesloten!

Hoofdstuk 2

Zich verenigen om God

HET BOUWEN VAN DE TWEDE TEMPEL VEREISTE DAT HET VOLK totaal verenigd was. „Toen nu de zevende maand aanbrak, terwijl de israëlieten in hun steden waren, verzamelde het volk zich als een man te Jeruzalem” (Ezra 3:1). Het volk kwam tezamen als „één man.” dit betekent niet dat zij een man naar Jeruzalem volgden. Het betekent dat zij een waren in denken en doen. Hoe kregen ze dat voor elkaar? Zij verenigden zich om God en niet om een mens. Onze mensen in Gods Filadelfia Kerk moeten deze les leren en toepassen. Gods Filadelfia Kerk kan niet echt succesvol zijn, tenzij er eenheid is—eenheid onder de dienaren—eenheid onder de broeders en zusters—allen tezamen verenigd! De wijze waarop we dit niveau van eenheid verkrijgen is door ons te verenigen rondom God.

Hoeveel kwaad steekt er in verdeeldheid? Hoeveel rebellie is er in verdeeldheid? Onenigheid en verdeeldheid zijn schadelijk voor iedereen die erbij betrokken is en beïnvloeden het hele Werk negatief. natuurlijk is gezag de lijm voor de eenheid, maar de apostel Petrus liet zien dat langdurige eenheid gebouwd wordt door zich aan elkander te onderwerpen (1 Petrus 5:5). Zich aan elkander onderwerpen vraagt echte nederigheid. Elk lid behoort ernaar te streven om zich aan Gods trouwe dienaren te onderwerpen. En Gods Filadelfia dienaren moeten onvermoeibaar de behoeften van Gods Filadelfia Kerk dienen boven die van henzelf. Dat betekent elkander onderworpen te zijn!

Niets is mooier en aangener dan ware eenheid. Psalm 133 vertelt ons hierover. Kennen we de weg naar eenheid? De apostel Paulus openbaart de sleutel om eenheid te bereiken. „Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was” (Filippenzen 2:5). Als Kerk kunnen we alleen verenigd zijn doordat de Heilige Geest onze geest vervult met de gezindheid van Christus. Jezus Christus en God de Vader hebben altijd een volmaakte eenheid en harmonie gedeeld. Zij willen ons daarin doen delen. Als volk van God moeten we een volmaktere eenheid hebben dan het oude Israël. Als elk individueel lid Gods Geest op de juiste manier gebruikt zal een wonderbaarlijke eenheid het resultaat zijn. De moeilijke taken die voor ons liggen zullen dan veel gemakkelijker uit te voeren zijn. We moeten ons allemaal om God verenigen en dan zal de PCG als „één man” worden.

HERBOUW EERST HET ALTAAR

Toen de Joden naar Jeruzalem terugkeerden om met de herbouw van de tempel te beginnen, begonnen ze het project door *eerst* het altaar te restaureren. „En Jesua, de zoon van Josadak, met zijn broeders, de priesters, en ook Zerubbabel, de zoon van sealtiel, met zijn broeders, maakten zich op en bouwden het altaar van de God van Israël, om daarop brandoffers te offeren, zoals voorgeschreven is in de wet van Mozes, de man Gods” (Ezra 3:2). Salomo’s tempel was een totale puinhoop, maar Jozua en Zerubbabel herbouwden eerst het altaar. Dit feit mag op het eerste gezicht wat vreemd lijken, maar denk eraan dat Gods wegen niet onze wegen zijn (Jesaja 55:8). Er ligt een grote GEESTELIJKE betekenis in het eerst herbouwen van het altaar.

In profetisch opzicht symboliseert het altaar de dienaren en hun werk (Exodus 20:24; Leviticus 18; Ezra 40:46; Maleachi 1:7-8; Openbaring 11:1). De juiste manier van tempelbouw vereist dat het altaar of de dienaren eerst gebouwd of gefundeerd worden. In hoofdstuk een lieten we u zien dat de dienaren eerst gereinigd werden voor de mensen op de juiste manier het pascha konden eten. Het altaar eerst bouwen toont de BELANGRIJKHEID VAN GODS DIENAREN.

Er is geen tempel nodig als er geen altaar of *dienaarschap* is. Hoe goed we vandaag de tempel bouwen hangt af van het soort

dienaren dat we hebben. Wat heeft een tempel voor nut als er geen getrouwe dienaren zijn? Kijk eens een ogenblik naar wat er in het laodicea tijdperk gebeurd is. Het zijn de dienaren die de Kerk verknoeid hebben. Kijk naar de tragische resultaten.

Veel mensen zijn inwendig verscheurd, terneergeslagen en zeer ontmoedigd naar de PCG gekomen om wat Gods dienaren hen hadden aangedaan. Gods dienaren hebben veel mensen belachelijk gemaakt en belasterd omdat ze vasthielden aan de doctrines die Christus door middel van Herbert Armstrong in Zijn Kerk had ingesteld. DAT IS GEEN MANIER OM GODS TEMPEL TE BOUWEN!

HERBERT ARMSTRONG—EEN MAN GODS

Aan de dienaren van de Filadelfia Kerk van God wordt toevertrouwd alle doctrines die de heer Armstrong in de Kerk ingesteld heeft volledig te steunen. Dit betekent niet dat we niet tot het begrip van nieuwe waarheid zullen komen. Een grondige studie van onze literatuur openbaart dat de PCG aanzienlijk groeit in haar begrip van profetieën met betrekking tot het laodicea tijdperk.

Vers 2 laat zien dat toen het tweede tempelaltaar herbouwd was, de mensen onderwezen werden om Mozes, „de man Gods” en de wet die door hem werd ingesteld te gedenken. Dat is een van de eerste taken van de dienaren van de PCG en van de PCG als geheel. Wij moeten gedenken en onderwijzen dat Armstrong een man Gods was en dat God veel waarheid voor de Kerk door hem herstelde. Hij vervulde de geprofeteerde rol van Gods eindtijd elia (Maleachi 4:5-6). Hij openbaarde ook essentiële waarheid betreffende de wet en de regering van God.

„Zij richtten het altaar *op zijn fundamenten* op, want vrees voor de volken der landen was over hen gekomen, en zij offerden daarop brandoffers voor de Here, brandoffers voor de morgen en voor de avond” (Ezra 3:3). Merk op dat, toen zij het altaar weer oprichtten, zij het *op zijn fundamenten* zetten. Dit vers is van grote betekenis voor de PCG. De *Soncino Commentary* zegt: „zij zetten het nieuwe altaar op dezelfde plaats als waar het oude gestaan had” (pagina 126). Dit is de les voor ons: Wij moeten de dienaren van de PCG en Gods Kerk opbouwen op een fundament dat vroeger gelegd was. Wij

moeten het altaar weer op zijn fundamenten terugplaatsen. Waar vinden we het juiste fundament? Dit fundament werd door Herbert Armstrong gelegd!

WET EN REGERING

Twee van de belangrijkste doctrines waarvoor Christus de heer Armstrong gebruikte om die in de Kerk te herstellen, waren de waarheden aangaande Gods regering en Zijn wet. De opstand van satan had Gods regering van deze aarde weggevaagd. Adam en eva slaagden er niet in die te herstellen. Maar in Gods Kerk is ze hersteld! Gods regering is een familieregering die op Gods liefdewet gebaseerd is. (Schrijf ons voor een gratis exemplaar van ons boekje: *Gods Familieregering*.) Het is een regering van bovenaf die zichzelf manifesteert in uitgaande bezorgdheid voor het welzijn van anderen (Efeziërs 4:11-13; 1 Korintiërs 11:3). Deze waarheid kreeg de eerste plaats op Herbert Armstrongs lijst van „18 Herstelde Waarheden.” Gods ware dienaren moeten Gods wet en regering op de juiste manier hanteren zoals dat door de heer Armstrong werd aangegeven. Dit maakt allemaal deel uit van het zeker stellen dat het altaar, of het werk van de dienaren van de PCG, op het juiste fundament rust.

Toen Zerubbabel en Jozua het altaar herstelden, begonnen ze onmiddellijk met het werk van de dienaren. De verzes 2 en 3 laten zien dat ze God offeranden begonnen te brengen volgens „hetgeen geschreven was in de wet van Mozes, de man Gods.” Ze begonnen te offeren volgens de wet! Dit was een andere koers dan die in Juda voor de ballingschap gevolgd werd. Juda offerde niet volgens Gods wet. Ze moesten een treurige prijs betalen voor hun ongehoorzaamheid. De laodiceërs offeren vandaag niet volgens Gods wet. God krijgt steeds meer Zijn bekomst van hun religie (Maleachi 2:1-3). Tenzij ze zich bekeren, zullen ze Juda's lot delen. De laodicese dienaren laten Gods volk „struikelen in de wet” (Maleachi 2:8).

Sedert de dood van de heer Armstrong hebben alle laodicea groeperingen de herstelde kennis aangaande Gods regering verworpen. Ze geloven niet langer in regering van bovenaf. Zij accepteren niet langer het feit dat God in een bepaalde tijd slechts door één man leiding geeft. Zij hebben *hun eigen*

vormen van een „commissieachtige” regering ingesteld. Zij hebben niet langer Gods regering.

De heer Armstrong zei op de dienarenconferentie in mei 1976: „GODS REGERING IS ALLES—EN ZIJ KAN MAAR BETER IN ONS LEVEN AANWEZIG ZIJN!”

Het succes van een natie of kerk hangt ervan af hoe goed Gods wet wordt toegepast. Elke dienaar en elk lid moet een gezond respect voor Gods wet ontwikkelen. Het gehoorzamen van Gods wet verzekert ons ervan dat we met Hem en met elkaar in de pas blijven. De laodicea groepen kunnen niet samengaan of verenigd blijven, omdat ze Gods wet niet zo houden zoals het zou moeten. Gods dienaren moeten stevig gegrondvest zijn op een solide fundament. Dat fundament moet Gods liefdedwet en Gods regering behelzen.

ÉÉN-MAN-LEIDERSCHAP

In wezen is Gods geestelijke tempel in deze eindtijd vernietigd door de laodicese dienaren. Dit is naar buiten getreden als resultaat van het verwerpen van Gods wet en regering. Alle laodicea groepen hebben Herbert Armstrong als Gods eindtijd elia verworpen. EN ZE HEBBEN ALLEMAAL DE WAARHEID VERWORPEN DIE GOD DOOR ÉÉN MAN TEGELIJK WERKT. HET VERWERPEN VAN DEZE WAARHEID IS REBELLIE TEGEN GODS REGERING!

Jezus Christus gaf Petrus gezag als de voornaamste apostel. Dit feit kunt u niet ontkennen als u echt uw Bijbel bestudeert. „Toen Jezus in de omgeving van Caesarea Filippi gekomen was, vroeg Hij zijn discipelen en zeide: Wie zeggen de mensen, dat de Zoon des mensen is? En zij zeiden: sommigen: Johannes de dooper; anderen: elia; weer anderen: Jeremia, of een der profeten. Hij zeide tot hen: Maar gij, wie zegt gij, dat ik ben? Simon Petrus antwoordde en zeide: Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God! Jezus antwoordde en zeide: Zalig zijt gij, simon Bar-Jona, want vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar mijn Vader, die in de hemelen is. En ik zeg u, dat gij Petrus zijt, en op deze petra zal ik mijn gemeente bouwen en de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen. Ik zal u [Petrus] de sleutels geven van het Koninkrijk der hemelen, en wat gij op aarde binden zult, zal gebonden zijn in de hemelen, en wat gij

op aarde ontbinden zult, zal ontbonden zijn in de hemelen” (Mattheüs 16:13-19).

Merk hier op dat God de Vader aan Petrus een speciale openbaring gaf met betrekking tot wie Christus was (vers 17). Deze openbaring werd niet aan een van de andere discipelen gegeven. Christus openbaarde verder aan Petrus en de anderen dat Hij Zijn Kerk zou bouwen op het fundament van Zichzelf. Christus openbaarde ook dat Petrus een unieke rol zou spelen in de Kerk. Christus zei tot Petrus: „ik zal u [enkelvoud] de sleutels geven van het Koninkrijk der hemelen, en wat gij op aarde binden zult, zal gebonden zijn in de hemelen, en wat gij op aarde ontbinden zult, zal ontbonden zijn in de hemelen” (vers 19). Jezus Christus zei dit alleen tegen Petrus. De andere apostelen werden over de wereld uitgezonden—alleen Petrus had het gezag om te binden en los te maken!

Als we deze schriftgedeelten geloven, dan geven die ons heel wat inzicht over hoe Gods regering binnen Gods Kerk werkt. Begrip aangaande hoe regering werkt is een groot wonder—het vereist openbaring van God! Jezus Christus is het geestelijke Hoofd van de Kerk (Efeziërs 5:23; Kolossenzen 1:18). Momenteel is Hij in de hemel tot aan Zijn wederkomst. Hier op aarde zijn de verschillende rangen onder de dienaren (Efeziërs 4:11). Ten tijde van Christus stelde Hij Petrus aan als de hoofdapostel, hoewel er ook andere apostelen waren. Slechts één man had echter de autoriteit om te binden en te ontbinden. De heer Armstrong liet ons zien dat hetzelfde voor ons vandaag geldt.

Nu hebben alle laodicea groepen deze schriftplaatsen verworpen. God zond Armstrong om alles te herstellen (Mattheüs 17:11). God zond Armstrong om Zijn regering in de Kerk te herstellen. De Wereldwijde Kerk van God (wCG), Global en de Verenigde Kerk van God hebben zich alle afgekeerd van deze geopenbaarde vorm van regering—maar ze doen allemaal alsof ze Gods regering nog hebben! Ze geloven nu dat ze verschillende takken zijn van Gods Kerk of Werk. Maar geen van hen zal in het Koninkrijk van God komen, als ze geloven dat ze *een tak* van EEN TAK van Gods Kerk zijn. U bent of in Gods ene ware Kerk, OF U BENT ER NIET IN. U doet of Gods Werk als een verenigd lichaam of u doet Christus' Werk niet! Paulus onderwees hetzelfde principe aan de Korintiërs (1 Korintiërs 1:13).

Geen dienaar op aarde heeft vandaag de autoriteit die Herbert Armstrong had. niemand heeft tot stand gebracht wat God door hem gedaan heeft. Hij predikte het evangelie over de hele wereld (Mattheüs 24:14). Hij herstelde de grote waarheid aangaande de Godfamilie (Maleachi 4:5-6). Hij bouwde Gods geestelijke tempel in deze eindtijd (Zacharia 4:9-10). Daarom moeten we nauwkeurig aandacht schenken aan wat hij schreef over wet en regering. Als we dat niet doen begaan we een ernstige zonde en zullen we een streng oordeel ontvangen wegens het verwerpen van de wet en de regering van God.

HET LEGGEN VAN HET FUNDAMENT VAN DE TEMPEL

Na het herstel van het altaar begon Zerubbabel het fundament van de tempel te leggen. „Van de eerste dag der zevende maand af begonnen zij de Here brandoffers te offeren; het fundament van de tempel des Heren was echter nog niet gelegd. En zij gaven geld aan de steenhouders en de timmerlieden, en spijs en drank en olie aan de sidoniërs en de Tyriërs, om cederhout van de libanon naar de zee van Jafo te brengen, zoals Kores, de koning van perzië, hun had toegestaan” (Ezra 3:6-7). Dit schriftgedeelte bevat een fundamentele les voor ons: nadat de dienaren of het priesterschap gegrondvest is, kan het fundament van de tempel gelegd worden. Dit fundament moet even solide zijn als dat van het altaar. Een tempel kan niet overeind blijven, tenzij hij een stevig fundament heeft. Gods dienaren moeten ervoor zorgen dat er een stevige tempel gebouwd wordt.

Het is de taak van elke dienaar om op de juiste wijze Gods tempel te bouwen. We moeten erkennen dat we alleen maar goed kunnen bouwen door de wet—Gods geestelijke wet. We kunnen niet bouwen door onze eigen menselijke redeneringen. We moeten op Gods wijze bouwen. Herbert Armstrong gaf ons op dit gebied een groot voorbeeld. Hoe vaak hebben we hem niet dit vers horen herhalen: „... niet door kracht noch geweld, maar DOOR MIJN GEEST! Zegt de Here der heerscharen” (Zacharia 4:6)? We moeten leren hoe ons door Gods Heilige Geest te laten leiden! Leren door Gods Heilige Geest geleid te worden kost tijd, inspanning en geduld. God wil ons leiden, maar we moeten er niet teveel op vertrouwen dat God al onze

gedachten en handelingen leidt. God is nooit schuldig in Zijn verlangen ons te leiden—MAAR WIJ KUNNEN VERZAKEN GODS LEIDING TE VOLGEN!

Petrus onderwees dat Gods mensen als stenen van de tempel zijn. „En laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis, om een heilig priesterschap te vormen, tot het brengen van geestelijke offers, die Gode welgevallig zijn door Jezus Christus” (1 Petrus 2:5). Gods volk moet zorgvuldig en met veel moeizame arbeid gebouwd worden tot een tempel. Als u ooit de gelegenheid gehad hebt om te zien hoe het fundament van een gebouw gelegd wordt, dan zult u erkennen dat het leggen van een solide fundering een van de zwaarste soorten werk is! Het is de belangrijkste fase voor de completering van een tempel van hoge kwaliteit.

Let erop dat Zerubbabel bekwame arbeiders gebruikte om de tempel te bouwen (Ezra 3:7). Hij gebruikte *metselaars* en *timmerlui*. Als dienaren moeten we voortdurend leren hoe we nog vakbekwamer in onze roeping worden. De enige manier waardoor we dit kunnen doen is door gebed, bijbelstudie, vasten en meditatie. We moeten mannen, vrouwen en kinderen behoedzaam raad geven en hen die God aan onze zorg heeft toevertrouwd, onderwijzen. Raad geven en spreken zijn onze eerste gedragslijnen ten aanzien van Gods volk. Dit zijn de twee voornaamste werktuigen waarmee we moeten bouwen. Een solide tempel wordt gebouwd door op de Bijbel gebaseerde raadgeving en fundamentele preken. Raadgeving en het voorbereiden van een preek zijn de moeilijkste delen van onze taak.

Als Gods Filadelfia dienaren kunnen we onszelf niet veroorloven te vervallen in een nonchalante dat-weet-ik-allemal-wel houding ten opzichte van onze roeping. De eerste en belangrijkste sleutel voor ons succes bij het bouwen van Gods tempel is erkennen hoeveel we niet weten. We moeten een zekere realiteit onder ogen zien met betrekking tot onze Filadelfia dienaren. Het probleem met de regering van de laodicese dienaren heeft een gebrek aan getrainde dienaren voor de PCG geschapen. Weinigen van ons hebben een opleiding aan het ambassador College gehad. Hierdoor behoeven we niet geïntimideerd te worden, maar wel zeer gemotiveerd om de wijsheid en het begrip te krijgen dat we nodig hebben om op effectieve wijze de taak te voltooien die God ons te doen

gegeven heeft. Veel van Gods mensen moesten een training tijdens hun werk ontvangen. Als mensen maken we fouten. Wij moeten hard bidden dat we geen ernstige fouten maken. De grootste tragedie bij het maken van een fout is *als we er niet van leren*. We moeten studeren, werken, leren en dan blijven leren, studeren en effectiever werken!

We zouden allemaal de *Autobiografie* van de heer Armstrong moeten bestuderen. Dat is het beste „hoe te handelen” boek voor dienaren. We zouden ook de levens van andere grote mannen, zoals Winston Churchill, moeten bestuderen. Velen menen dat hij van nature een groot redenaar was. Maar het tegenovergestelde is waar. Dit schreef de secretaris van Churchill over de voorbereiding van zijn toespraak: „de manier waarop hij zijn speech maakte was een wonderbaarlijk stukje creativiteit. Hij leek precies de dirigent van een groot orkest. Ik genoot er altijd van. Hij wandelde heen en weer en gebruikte daarbij zijn sigaren als een dirigeerstok—terwijl hij verschillende woorden uitprobeerde vanwege hun ritme—sommige liet hij vallen en hij f luisterde in zichzelf als hij eindelijk het ritme te pakken had en ging dan verder met [het voorbereiden van] zijn speech. Het was alsof je een groot muziekstuk zag. Mensen veronderstelden dat hij natuurlijk een redenaar was. Maar dat was hij niet, het kwam van het moeizaamste werken dat ik ooit heb gezien.”

CEDERS VAN DE LIBANON

Zerubbabel bracht cederbomen van de libanon om tot balken voor de tempel te worden gehouwen (vers 7). Dat was geen gemakkelijke taak. Maar de ceders verschaften het beste materiaal voor een sterke en prachtige tempel. De kwaliteit van onze PCG gemeentes is een regelrechte weerspiegeling van de bekwame arbeid van onze dienaren en de samenwerking van onze leden. Een met de Geest vervulde gemeente is een groepsinspanning. U als PCG lid moet ernaar streven het beste lid te worden dat u kunt worden, evenals elk van uw dienaren ernaar moet streven de beste dienaar die hij kan te zijn. Hoe u uw geestelijk leven benadert bepaalt of u een ceder of een den bent. Een handwerksman is slechts zo goed als de kwaliteit van de materialen waarmee hij werkt. Inferieure bouwmaterialen

hebben zwakke bouwsels ten gevolge. Leden van de PCG moeten zichzelf erop toeleggen het allerbeste geestelijke materiaal te worden. De manier waarop we zeker stellen dat we geestelijk materiaal van de beste kwaliteit zijn, is door gehoorzaamheid aan Gods wet en regering.

U als lid van Gods Filadelfia Kerk behoort een diep respect en een grote liefde voor de dienaren in de PCG te ontwikkelen. De dienaren in de PCG zijn trouwe, toegewijde mensen. We zijn niet met velen. Maar dit gold ook in de tijd dat de tweede tempel gebouwd werd. „Ik vergaderde hen bij de rivier die naar ahawa stroomt, en daar legerden wij ons drie dagen. Toen ik acht gaf op het volk en de priesters, vond ik daar niemand van de levieten” (Ezra 8:15). Het schijnt dat niet veel van de goed getrainde, oudere levieten terugkeerden om bij de bouw van de tweede tempel te helpen. Dit zou voor Zerubbabel als een negatieve situatie beschouwd kunnen worden. Maar zoals we zullen zien, WAS HET DAT NIET!

De onzen in de PCG zouden het feit dat de meerderheid van de voltijd dienaren in de laodicea Kerk gebleven zijn negatief kunnen bekijken. Dit alles betekent dat wij er behoefte aan hebben dat God meer dienaren van onze Kerk tot ontwikkeling brengt. Dat is precies hetzelfde wat men deed tijdens de bouw van de tweede tempel. „In het tweede jaar na hun aankomst bij het huis Gods te Jeruzalem, in de tweede maand, begonnen Zerubbabel, de zoon van sealtiël, en Jesua, de zoon van Josadak, met hun overige broeders, de priesters en de levieten, en allen die uit de gevangenschap naar Jeruzalem gekomen waren, de levieten aan te stellen van twintig jaar en daarboven om toezicht te houden op het werk aan het huis des Heren” (Ezra 3:8). Jongere mensen werden in het ambt geroepen. Bestudeer Numeri 4:3 en 8:24. U zult zien dat een leviet niet in de tempel begon te werken totdat hij zo ongeveer 25 jaar oud was. Zerubbabel en Jozua begonnen mannen te nemen op de jongere leeftijd van 20.

**GROTE VREUGDE BIJ DE
BOUW VAN GODS TEMPEL**

„Toen nu de bouwlieden het fundament van de tempel des Heren legden, stelden zij de priesters op, gekleed in ambts-

gewaad, met trompetten, en de levieten de zonen van asaf, met cimbalen, om de Here te loven naar de aanwijzing van david, de koning van israël. Zij zongen beurtzangen van lof en prijs aan de Here: want Hij is goed, want zijn goedertierenheid is tot in eeuwigheid over israël. En al het volk juichte met groot gejuich en loofde de Here, omdat het fundament van het huis des Heren gelegd was” (Ezra 3:10-11). Dit zijn twee van de meest inspirerende verzes van het boek Ezra. Nadat de fundering van de tweede tempel gelegd was werden de priesters bijeen vergaderd voor een grote feestviering. Alle mensen juichten en brachten lof aan God voor Zijn grote genade en trouw jegens het volk. De rCG dienaren en leden zouden dit ook moeten doen. God heeft Zijn tempel door middel van de rCG hersteld. God heeft ons grote genade bewezen en is ons trouw gebleven. We hebben een plaats waar we God kunnen gehoorzamen en Hem op de juiste wijze kunnen vereren. Laten we allemaal God danken en Hem prijzen voor de rCG.

Hoofdstuk 3

Pas op voor vijanden

WAAROM HEEFT GOD EEN TEMPEL EN EEN WERK? GOD LIET in de eerste plaats een tweede tempel bouwen om de mensen vreugde en inspiratie te brengen. God doet alles voor het welzijn van de mensheid.

Aan het einde van hoofdstuk twee citeerden we Ezra 3:10-11. Merk op dat de priesters zongen naar de „aanwijzing van David, de koning van Israël.” Het was koning David die de lofprijzing voor God instelde. Gedurende heel zijn lange leven had David God steeds dieper lief gekregen. Hij kende Gods grote liefde voor de mensheid. Hij wist dat de mensen God behoorden te prijzen voor al Zijn wonderbare werken (Psalmen 107).

Een van de hoofdtaken van Gods dienaren is een tempel van lofprijzing, vreugde, geluk en liefde te bouwen. De Kerk is Gods tempel. Wij zijn Gods Familie. God is vol van geluk, vreugde en liefde. Bezitten onze gemeenten die dingen? Een zodanige tempel kan alleen maar gebouwd worden door echt, effectief leiderschap. Echt leiderschap is een voorbeeld zijn in het gehoorzamen van Gods wet. Echt leiderschap houdt in Gods regering in liefde ten uitvoer brengen. Effectief leiderschap is Gods *volk* lief hebben en dienen. Jezus Christus zei: „ik ben gekomen, opdat zij leven hebben en overvloed” (Johannes 10:10). Jezus Christus wijdde Zijn leven aan de behoeften van anderen en dat moeten al Gods dienaren doen. Als Gods dienaren moeten we er zeker van zijn dat we een klimaat van lofprijzing, vreugde, geluk en liefde scheppen in onze plaatselijke gebieden.

Gods dienaren moeten ervoor oppassen dat ze geen droefheid in onze gemeenten brengen. Droefheid in de gemeente zou het resultaat kunnen zijn van een verkeerd toepassen van regering. Wanneer een dienaar zuur en knorrig begint te worden, begint Gods volk te lijden.

Kijk maar eens naar de resultaten van de laodicese dienaren. Ze hebben diepe droefheid, ellende en tragedie in de levens van velen van Gods volk gebracht door de regering te misbruiken. Zoals Maleachi profeteerde, zondigen ze niet alleen, maar ze zijn er ook de oorzaak van dat Gods volk „struikelt in de wet” (Maleachi 2:8). Gods wetten breken en Zijn regering misbruiken kan nooit geluk brengen! Christus gaf dienaren ruimschoots waarschuwingen aangaande het bezeren van Gods „kleinen”. Hij sprak: „Maar een ieder, die een dezer kleinen, die in Mij geloven, tot zonde verleidt, het zou beter voor hem zijn, dat een molensteen om zijn hals was gehangen en hij verzwolgen was in de diepte der zee” (Mattheüs 18:6). Alle dienaren moeten leren om regering juist te gebruiken.

TEGENSTANDERS VAN HET WERK

Gods dienaren moeten ook vijanden van het Werk leren ontdekken. „Toen de tegenstanders van Juda en Benjamin hoorden, dat zij die in ballingschap waren geweest, een tempel voor de Here, de God van Israël, bouwden, kwamen zij tot Zerubbabel en de familiehoofden en zeiden tot hen: laat ons met u bouwen, want wij zoeken uw God evengoed als gij; Hem toch brengen ook wij offers sinds de dagen van esarhaddon, de koning van Assur, die ons hierheen heeft doen optrekken” (Ezra 4:1-2). Let er op dat ten tijde van het project van de tweede tempel sommige mensen claimden dat ze God zochten. Sommigen zeiden dat ze een verlangen hadden om deel uit te maken van het werk. Ze leken erg oprecht. Ze bezaten „liefde”. Ze wilden met de Joden samenkomen en geestelijk zijn. In werkelijkheid waren ze vijanden van het Werk van God.

De ware, maar droevige geschiedenis van Gods Kerk is altijd geweest dat sommige mensen in ons midden eigenlijk vijanden zijn, die een dekmantel van kameraadschap veinzen, met de enige bedoeling het Werk te vernietigen. Als bouwers

van Gods tempel moeten we deze realiteit vatten. Het mag nooit ons doel zijn om mensen te weerhouden met Gods Kerk samen te komen. Wij moeten echter op onze hoede zijn voor „tegenstanders”. God verwacht niet van ons dat we de omgang zoeken van alle mensen die zeggen dat ze „God zoeken”. De WCG zoekt omgang met allen die zeggen dat ze God zoeken. Om dit te doen hebben ze het met de leer van de Kerk op een akkoordje gegoooid. En wat veel erger is, ze hebben Gods tempel in dit proces vernietigd.

VERSLAPPENDE HANDEN

Laten we eens kijken naar wat Zerubbabel deed met bedrieglijke mensen die vertrouwelijk met de Joden wilden omgaan. Zerubbabel en de aanvoerders van Israël konden hun bedrog ontdekken. Zerubbabel wist hoe je met zulke tegenstanders moest omgaan. „Maar Zerubbabel, Jesua en de overige familiehoofden van Israël zeiden tot hen: Het gaat niet aan, dat gij met ons een huis voor onze God bouwt, want wij alleen willen voor de Here, de God van Israël, bouwen, zoals koning Kores, de koning van Perzië, ons geboden heeft. Toen ontmoedigde de bevolking des lands het volk van Juda en schrikte hen af van het bouwen” (Ezra 4:3-4). [Vers 4, statenvertaling: evenwel *maakte* het volk des lands *de handen* des volks van Juda *slap*, en verstoorde hen in het bouwen.] Zerubbabel deed nogal bot tegen deze mensen. Hij zei hun recht in het gezicht dat zij part nog deel aan het Werk van God hadden.

Van tijd tot tijd krijgen Gods dienaren ook te maken met tegenstanders die God niet werkelijk willen volgen. God opent de deuren van Zijn tempel beslist voor mensen die in Zijn wegen willen gaan. Maar Hij weert degenen die tegen Zijn bedoeling strijden. Hoewel dit feit vaak door velen verkeerd wordt begrepen, is het een bijbels principe om te voorkomen dat onze tegenstanders het Werk schade zouden toebrengen. Aan sommigen moet de omgang ontzegd worden!

God gebruikt mensen om Zijn Werk op deze aarde te doen. Satan de duivel doet dat ook. Hij zal mensen in onze gemeenten planten om Gods Werk te verstoren, schade toe te brengen en te vernietigen. Over het algemeen is er niet veel tijd voor nodig om te bepalen wie er met ons behoort

om te gaan en wie niet. Uiteindelijk komen de motieven van sommige mensen aan het licht.

Volg hier het verhaal goed. Vers 4 laat zien dat de mensen die zeiden dat ze dezelfde God zochten, de mensen die zo graag van het tempelproject deel uitmaken wilden, de mensen die zo oprecht waren, het herbouwproject begonnen stil te leggen. Vers 4 zegt dat ze „de handen van het volk van Juda slap maakten”. Het woord *slap maken* in het Hebreeuws betekent „te ontspannen” of „de moed verliezen” (zie *Gesenius' Lexicon*, #7503). Dat is nu precies wat satan wil dat Gods volk zal doen—**ONTSPANNEN!** Kijk eens wat satan met de laodiceërs heeft gedaan. Zij doen een groot werk van ontspanning. Ze hebben ook de moed verloren bij het beschermen van de ware leer. Er is veel moed voor nodig om Gods tempel in deze wereld te bouwen en te handhaven. Gods ware geestelijke tempel is op de leer gegrond (1 Timoteüs 3:15). Gods dienaren moeten zich ervan verzekeren dat alle leden van de plaatselijke gemeenten ernaar streven volgens de leer van de Kerk te leven en Gods wetten te gehoorzamen. Gods ware Kerk heeft altijd haar vijanden gehad. De geschiedenis toont aan dat onze tegenstanders altijd getracht hebben om van binnen onze gelederen uit te werken.

De heer Armstrong gaf ons een voorbeeld om op dit gebied na te volgen. De Wereldwijde Kerk weigert zijn voorbeeld te volgen en kijk nu eens naar de slachtplaats die deze Kerk geworden is. De Filadelfia Kerk van God zal ernaar blijven streven de heer Armstrongs hoge standaards te volgen. De heer Armstrong stond bekend om zijn vriendelijkheid en zijn hoffelijkheid jegens alle mensen. Maar hij was ook vasthoudend, net als Zerubbabel. Hij wist hoe hij zijn tegenstanders moest aanpakken.

HET BOUWPROJECT TOT STAAN GEBRACHT

Let eens op wat deze mensen deden toen Zerubbabel het met hen aan de stok kreeg. Ze kochten zelfs „raadslieden tegen hen om, teneinde hun plan te verijdelen, zolang Kores, de koning van perzië, leefde, tot de regering van darius, de koning van perzië, toe. En onder de regering van abasveros, in het begin van diens regering, dienden zij een schriftelijke aanklacht in tegen de inwoners van Juda en Jeruzalem” (Ezra 4:5-6). Zij

trokken ten oorlog tegen de Joden. Bestudeer de verzes 7-10. Zij gebruikten de gewettigde systemen van hun dagen om het Werk van God stop te zetten. Het is duidelijk dat ze druk uitoefenden op de hoogste regeringskringen.

Zerubbabel had in zijn dagen te maken met vijanden. De PCG heeft vandaag de dag ook met vijanden te maken. Wij moeten de realiteit onder ogen zien dat er crises voor *deze* Kerk op komst zijn. De *Milwaukee Journal* publiceerde de volgende advertentie voor een sterke religieuze organisatie in hun tijdschrift *Parade* op 17 april 1994: „Het is nogal makkelijk om met een glimlach de excentrieke figuren die zich vreemd kleden en tekenen dragen van bekering en het einde der wereld weg te sturen. Maar wat te doen met die andere apostelen die zich niet vreemd kleden en toch op een doodserieuze manier tot ons komen EN DE BIJBEL CITEREN OM HUN ALLERVERSCHRIKKELIJKSTE VOORSPELLINGEN TE ONDERSTEUNEN?

Wel, misschien is het nodig dat we een beetje schrikken. Aan de andere kant laten ze de schrift dingen zeggen, die zij nooit bedoelde te zeggen. Bewust of onbewust zullen ze zelfs God in de weg lopen als Hij ons tracht te bereiken. Zij zullen blijken van generlei hulp te zijn.

Als u wat meer over interpretatie van de Bijbel wilt lezen, schrijf dan om ons gratis pamf let: ‘sommige Bijbelgeloven moeten wel verkeerd zijn’ (nadruk van mij).

Dit is een teken van de dingen die komen gaan. Het toont blijkbaar aan dat onze boodschap door deze mensen gehoord wordt. Zouden de beambten van deze religieuze organisaties de uitzendingen van onze *Key of David* uitzendingen nauwkeurig bekijken? Als ze dat doen, dan zijn ze erg ongelukkig met onze boodschap.

EEN VALS RAPPORT

Wij kleden ons niet vreemd. Wij *zijn* doodserieus met betrekking tot onze opdracht. Wij citeren bijbelteksten. Maar wij geven geen privé interpretatie die niet te gebruiken is, zoals deze advertentie aangeeft. Wij brengen duidelijk Gods profetieën over wat deze door de zonde verziekte wereld te wachten staat. Als we de geweldige macht en invloed van de Kerk verstaan, dan is het niet moeilijk voor te stellen dat deze macht

en invloed de huidige sektenjagers zal doen lijken op kinderen van de kleuterschool die aan het spelen zijn! Wij moeten ons denken voorbereiden op een ruwe, moeilijke weg die voor ons ligt. Onze vijanden zullen heel hard werken om ons in diskrediet te brengen. Dat is het wat er in Zerubbabels tijd gebeurde. Het zal opnieuw gebeuren. Wij moeten vervolging en tegenwerking willen verdragen tijdens ons WERK!

Een brief met een vals verslag werd naar de koning gestuurd over wat er in Jeruzalem gebeurde. „(aldus luidt het afschrift van de brief die zij hem zonden) aan koning artachsasta, uw dienaren, de mensen van het gebied over de rivier. Welnu, het zij de koning bekend, dat de Judeërs, die van u naar ons zijn opgetrokken, te Jeruzalem gekomen zijn; zij zijn bezig die oproerige en slechte stad te herbouwen; zij voltooiën de bouw der muren en graven de fundamenteën uit. nu zij het de koning bekend, dat, als deze stad herbouwd is en de muren voltooid zijn, men geen belasting, cijns of tol meer zal betalen, zodat zij tenslotte de koningen schade zal berokkenen. Aangezien wij aan het paleis verbonden zijn, en het voor ons niet aangaat toe te zien bij de smaad welke de koning wordt aangedaan, daarom hebben wij de koning bericht gezonden, opdat men onderzoek doe in het gedenkboek uwer vaderen. Gij zult in het gedenkboek vinden en ontdekken, dat deze stad een oproerige stad is, dat zij aan koningen en gewesten schade heeft toegebracht en dat men in haar oproer gestookt heeft sinds de dagen van ouds. Daarom is deze stad verwoest. Wij doen de koning weten, dat, als deze stad herbouwd is en de muren voltooid zijn, gij daardoor het gebied over de rivier niet zult kunnen behouden” (Ezra 4:11-16).

Deze brief was geschreven om de koning te doen geloven dat de Joden hem aan het verraden waren. Maar de brief stond vol leugens. Bestudeer het einde van het hoofdstuk. De tegenstanders van de Joden slaagden erin de reconstructie van de tempel stil te leggen. Vers 24 laat zien dat het bouwproject bijna 15 jaar lang werd stilgelegd!

DE BLIK WEER IN DE GOEDE RICHTING

De heer Armstrong leerde dat dit stopzetten van het werk de reden was waarom het boek Haggai werd geschreven. Haggai 1

laat zien dat het volk hun blik niet meer op het werk gericht hield vanwege alle moeilijkheden die ze met hun vijanden ondervonden. Ze begonnen de blik te richten op hun eigen huizen en persoonlijke levens. Ze zeiden: „de tijd is nog niet gekomen, de tijd, dat des Heren huis herbouwd worde” (Haggai 1:2). Hierom zegende God hen niet (verzes 5-6). Ze zaten ernaast—er helemaal naast! God verwachtte dat Zijn huis eerst gebouwd zou worden (Haggai 1:7-15). De heer Armstrong liet zien dat deze teksten ook op onze tijd betrekking hadden. Hij moest een voortdurend gevecht leveren om de Kerk de blik op Gods Werk gericht te doen houden.

Vroeger wekte God de geest van Zerubbabel op om het werk of de herbouw van de tempel weer op het goede spoor te zetten. Zelfs hoewel het project stil gelegd was, keerde Zerubbabel naar de taak terug. „Maar de profeet Haggai, en Zacharia, de zoon van iddo, traden bij de Judeërs die in Juda en Jeruzalem woonden, als profeten op in de naam van de God van Israël. Toen maakten Zerubbabel, de zoon van sealtiël, en Jesua, de zoon van Josadak, zich op en begonnen te bouwen aan het huis van God, die in Jeruzalem woont; en de profeten Gods stonden hun met hun hulp terzijde” (Ezra 5:1-2). DIT VEREISTE GROOT GELOOF EN MOED VAN DE KANT VAN ZERUBBABEL. Waarom? Omdat hij niet de wereldlijke permissie had om het project opnieuw van start te doen gaan!

De lokale bevolking probeerde het project voor de tweede maal stop te zetten. „In diezelfde tijd echter kwam Tattenai, de stadhouder van het gebied over de rivier, tot hen met setarboznai en hun ambtgenoten en zij spraken tot hen aldus: Wie heeft u bevel gegeven dit huis te bouwen en deze muur te voltooiën? Daarna zeiden zij aldus tot hen: Wat zijn de namen van de mannen die dit gebouw bouwen?” (Ezra 5:3-4). DE MENSEN PROBEERDEN ZERUBBABEL DE INTIMIDEREN door hem te vragen wie hen opgedragen had om te bouwen. Zij vroegen hun namen om hen bij de autoriteiten aan te geven. Dit beïnvloedde het bouwproces in die tijd niet. Zerubbabel wilde de bouw niet staken. Wat was de reden?

„Doch het oog van hun God rustte op de oudsten der Judeërs, zodat zij hen de arbeid niet deden staken, totdat er bericht naar Darius was gegaan en men dan een brief hieromtrent 31 zou hebben teruggezonden” (Ezra 5:5). Zerubbabel

erkende dat hij de steun van een veel hogere autoriteit had. Hij wist dat Gods oog op hen was. Met andere woorden: hij kreeg zijn blik weer in de goede richting. Hij richtte zijn blik weer op God. Wij moeten onze ogen op God gericht houden!

DIENAARS VAN DE GOD DES HEMELS

We moeten altijd erkennen wie we zijn, Wie ons steunt en aan Wie we onze autoriteit ontlene. Wie zijn wij? „Daarop hebben wij die oudsten ondervraagd; wij hebben tot hen aldus gezegd: Wie heeft u bevel gegeven dit huis te bouwen en deze muur te voltooiën? En ook hebben wij hun namen gevraagd, om ze u te doen weten, door u de namen te schrijven der mannen die aan hun hoofd staan. Zij hebben ons nu het volgende antwoord gegeven: Wij zijn dienaren van de God van hemel en aarde en wij herbouwen het huis dat vele jaren geleden gebouwd werd; een groot koning van Israël heeft het gebouwd en voltooid” (Ezra 5:9-11). Zerubbabel beantwoordde de vraag voor ons. WIJ ZIJN DIENAREN VAN DE GOD VAN HEMEL EN AARDE! We mogen dan niet tot de hooggeplaatsten en machtigen der aarde behoren, we mogen misschien niet goed bekend staan bij de Wereldwijde Kerk van God (WCG), we mogen dan geen evangelisten zijn—MAAR WE HEBBEN WEL GELOFSBRIEVEN. Wij zijn Gods knechten. Wij hebben Gods steun. Wij ONTLEENEN ONZE AUTORITEIT AAN DE ALMACHTIGE GOD! En we realiseren ons ten volle dat Gods oog op ons is, er zijn geen grenzen aan wat wij kunnen doen.

Toen Zerubbabel gevraagd werd waar hij zijn gezag om de tempel te herbouwen vandaan haalde, herinnerde hij zijn vragers aan het oorspronkelijke decreet om Gods huis te herbouwen. „Maar in het eerste jaar van Kores, de koning van Babel, gaf koning Kores bevel dit huis Gods te herbouwen” (Ezra 5:13). God had de geest van Cyrus of Kores opgewekt om de tempel in Jeruzalem te herbouwen (Ezra 1:1). Zerubbabel liet zien dat er getekende burgerlijke stukken waren die bekrachtigden dat Gods huis herbouwd zou worden!

Vandaag vragen mensen vaak: „Waar heeft de heer Flurry zijn autoriteit vandaan? Waar krijgen de heer Flurry en de PCG het gezag vandaan om de tempel te herbouwen?” Zerubbabels ervaring kenmerkt de PCG vandaag. In dezelfde geest ontlene wij ons gezag aan een paar oorspronkelijke, gete-

kende documenten. De onze zijn geen burgerlijke, wettige stukken. De stukken die de PCG en ons werk gezag verlenen zijn de geschriften van Herbert W. Armstrong. De PCG is de enige Kerk die vasthoudt aan alles wat Christus in de Kerk instelde door de heer Armstrong. Geen andere Kerk die zich associeert met de naam Herbert Armstrong kan die claim waarheidsgetrouw leggen!

Als u *Maleachi's Boodschap* nog niet gelezen hebt, schrijf dan vandaag nog om uw gratis exemplaar! Dit krachtige boek verklaart waarom de Filadelfia Kerk gesticht werd. Het verklaart dat Gerald Flurry en John Amos ontslagen werden omdat zij volledig ondersteunden wat Herbert Armstrong leerde en schreef. Een van de voornaamste twistpunten bij hun laatste bijeenkomst in het hoofdkwartier van de WCG ging over het niet meer drukken van *Mysterie der Eeuwen!*

De feiten die het begin van de Filadelfia Kerk van God omgeven, zijn niet alleen opwindend, ze zijn uniek in de hedendaagse, echte Kerkgeschiedenis. Geen enkele dienaar werd voor 7 december 1989 ooit ontslagen omdat hij de heer ARMSTRONG VOLLEDIG ONDERSTEUNDE!

Zerubbabel en het volk hervatten de tempelbouw met grote ijver. Zij lieten zich niet intimideren. Hun vijanden rapporteerden: „Het zij de koning bekend, dat wij ons begeven hebben naar het gewest Juda, naar het huis van de grote God; dit nu wordt herbouwd met steenblokken, terwijl de wanden met hout worden bekleed, en dit werk wordt met zorg uitgevoerd en vordert goed onder hun handen” (Ezra 5:8). Het bleek heel duidelijk dat Zerubbabel en zijn medewerkers niet afgebracht werden van het verrichten van hun werk! Ze werkten hard, zeer snel en behaalden groot succes.

Toen de PCG in 1989 haar bescheiden verschijning op het toneel maakte, zeiden velen dat we het geen vijf maanden zouden volhouden. Wij werden niet geïntimideerd! Nadat we ons eerste jaar erop hadden zitten, zei iemand dat we een notedop, die nergens heen ging, op een grote oceaan waren. We bleven voor God werken! Nu na meer dan zeven jaar werken, nu na uitzendingen over meer dan 70 tv-zenders, nu na een groei van meer dan 65.000 op onze abonneelijst voor the Philadelphia Trumpet, horen we niet veel commentaren meer zoals die hierboven opgesomd zijn.

God maakt de Filadelfia Kerk zeer voorspoedig. We *weten* wie we zijn. We *weten* dat God achter ons staat. En we weten dat we onze taak snel moeten doen.

Hoofdstuk 4

Tezamen gereinigd

MET DE VOLTOOIING VAN DE TWEEDE TEMPEL, GAF GOD HET volk een nieuwe start. Zij beantwoordden God met grote gehoorzaamheid. niet lang na de inwijding van de tempel, hielden zij het pascha. „En op de veertiende van de eerste maand vierden zij die in de ballingschap geweest waren, het pascha. Want de priesters en de levieten hadden zich gereinigd als een man; zij allen waren rein; zo slachtten zij het pascha voor allen die in de ballingschap geweest waren, en voor hun broeders, de priesters, en voor zichzelf” (Ezra 6:19-20). Wat moet dat een tijd van grote emotie geweest zijn!

Let erop dat vers 20 zegt dat de priesters en de levieten als één man „tezamen gereinigd” werden. Als u deze twee woorden in *Strong's Concordance* opzoekt, dan zult u ontdekken dat ze betekenen „ECHT ZUIVER ALS ÉÉN.” De priesters en levieten waren helemaal één. Vers 20 zegt: „zij allen waren rein.” Ook het volk was verenigd met de priesters. Ze hielden allemaal Gods pascha tezamen. De enige manier waarop deze soort zuiverheid en eenheid bereikt kan worden is door bestuur. Ware eenheid kan alleen tot stand komen door Gods regering. Op dit tijdstip in Juda's geschiedenis waren priesters en levieten echt één.

Hoeveel onzuiverheid en kwaad steekt er in verdeeldheid? Verdeeldheid onthult vele zonden. De zeer recente geschiedenis van de Wereldwijde Kerk van God toont ons het bederf dat door verdeeldheid veroorzaakt wordt. De dienaren van de

wcg zijn niet eensgezind. Veel dienaren zijn het zeer oneens met de vele doctrinaire veranderingen. De wcg is in verscheidene afzonderlijke groepen uiteengevallen, waaruit waarschijnlijk nog meer splintergroepen zullen voortkomen. De leden van de wcg hebben het meest van verdeeldheid te leiden. Gezinnen zijn uit elkaar gerukt. Geestelijke verwarring tiert welig onder de leden. MENSEN HEBBEN NIET LANGER EEN HELDER BEELD VAN WAT DE KERK ONDERWIJST OF GELOOFT.

EENHEID IN BESTUUR

Jezus Christus zei: „En ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor degenen, die door hun woord in Mij geloven zullen. Opdat zij allen een zijn, gelijkterwijs Gij, Vader, in Mij, en ik in u, dat ook zij in ons een zijn; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt” (Johannes 17:20-21—Statenvertaling). GOD EN JEZUS CHRISTUS ZIJN HET IN ALLE EEUWIGHEID VOLMAAKT EENS GEWEEST. Jezus Christus erkende en leerde dat alleen God de Vader de hele Familie op de juiste wijze kan leiden. Als Gods plan voor de mens voltooid is, zal Jezus Christus de hele Familie aan God de Vader voorstellen (1 Korintiërs 15:24).

Jezus Christus wil dat Zijn Kerk diep verenigd is met de Vader en Hemzelf. Hoe kan de Filadelfia Kerk van God zo'n eenheid bereiken? Allereerst moeten de dienaren verenigd worden. Efeze 4:11-12 toont aan dat Gods regering van bovenaf gestructureerd is. Aangezien ware eenheid alleen maar door regering of bestuur kan komen, moet iedere dienaar er zeker van zijn dat hij zich aan God, Zijn wet en Zijn bestuur onderwerpt. Alle dienaren moeten eraan denken dat het spreekt van grote kracht en prachtig teamwork, wanneer de top het midden en de basis allemaal als één geheel verenigd zijn. Paulus toonde de dienaren en diakenen te Filippi dat eenheid regelrecht komt van de gezindheid van Christus (Filippenzen 1:1; 2:1-5). Wij moeten ernaar streven meer van de gezindheid van Christus te hebben, willen we een zuivere eenheid tussen de dienaren bereiken. Gods volk moet zich ook verenigen met de dienaren. Het *voorbeeld* is altijd de beste leermeester. Leden zullen zich sneller aan bestuur onderwerpen, wanneer zij zien dat hun dienaren zich gewillig aan gezag onderwerpen.

DE BLIK OP HET HOOFDKWARTIER

Daarbij is het duidelijk, als u uw Bijbel zorgvuldig bestudeert, dat de zetel van Gods regering altijd op een of ander hoofdkwartier is. Vroeger was dat de tabernakel te silo. Toen waren er de tempels te Jeruzalem. Zelfs in vroege nieuw Testamentische tijden werd Jeruzalem altijd als het hoofdkwartier gezien (Handelingen 15:1-34). Dat betekent dat elke dienaar en elk lid een blik moeten ontwikkelen die sterk op het hoofdkwartier gericht is. De verdeeldheid ontstaat wanneer de blik niet langer op het hoofdkwartier is gericht.

Eenheid wordt verzekerd door nederigheid en trouw. nederigheid en trouw kunnen alleen tot stand komen door een grondige bekering. De dienaren moeten dus ook een voorbeeld geven in nederigheid en trouw. Iedere dienaar en elk lid moeten tot de erkenning komen dat het heel veel nederigheid en trouw vereist om die familie-eenheid tot stand te brengen die God en Christus verlangen voor de Filadelfia Kerk van God. Laten we allen beseffen dat verdeeldheid volken en kerken vernietigt.

De Joden behaagden God blijkbaar door hun eenheid en vreugde over Zijn tempel en Zijn heilige dagen. Ezra 6:22 laat zien dat Hij zelfs het hart van de koning van assyrië neigde om hun pogingen te steunen. De koning sterkte „hun handen in het werk van het huis Gods, des Gods van israël.” Als Gods volk zijn deel doet, dan wil God zelfs onbekeerde mensen gebruiken om Zijn werk te doen voortgaan. Laten we allemaal samenwerken om een sterke familie-eenheid te bouwen in Gods Filadelfia Kerk.

EZRA—BEKWAAM IN DE WET

Na de dood van darius, begunstigde ook artaxerxes Ezra en de Joden zeer. De reden? „Deze Ezra trok op uit Babel. Hij was een schriftgeleerde, bekwaam in de wet van Mozes, welke de Here, de God van israël, gegeven had; en daar de hand van de Here, zijn God, over hem was, had de koning hem alles gegeven wat hij verlangd had” (Ezra 7:6). Dit vers zegt dat Ezra een „bekwaam schriftgeleerde in de wet van Mozes” was. Ezra was zeer bekwaam in de wet. Dit is de reden waarom

de koning hem „alles wat hij verlangd had” gegeven had. God OPENDE GROTE DEUREN VOOR EZRA, OMDAT HIJ ZO BEKWAAM WAS IN DE WET. Wat een geweldig voorbeeld voor ons om na te volgen.

Waar zijn tegenwoordig de mensen die bekwaam zijn in de wet? Dit is HET GROTE PUNT voor Gods volk in deze eindtijd. Wie is bekwaam in de wet? Is dat de Wereldwijde Kerk? Of Global? Of de Verenigde Kerk? Nee! Alleen in de PCG vindt u Gods volk dat echt bekwaam is in de wet! De laodiceërs zijn niet langer bekwaam in de wet. In feite onderwijzen ze ons een zeer ernstige les: als een bekeerd iemand niet bekwaam is in de wet, dan is hij misleid! De PCG is niet misleid, omdat wij de wet houden. Maar we mogen onszelf niet toestaan eigengerichtig te worden. We moeten onze bekwaamheid in de wet zelfs nog vergroten.

Hoe verfijnd is uw begrip van de wet? Gods wet is een liefdewet. Paulus schreef aan de Romeinen: „De liefde doet de naaste geen kwaad; daarom is de liefde de vervulling der wet” (Romeinen 13:10). De heer Armstrong definieerde liefde als een uitgaande bezorgdheid voor anderen. Hebben wij onze broeders diepgaand lief? Behandelen we onze broeders en zusters in Christus verkeerd? Of bekritisieren we ze, of roddelen we over ze? Dat is geen liefde! Gods wet vraagt dat we elkander actief lief hebben. Gods liefdewet vraagt bijvoorbeeld dat diennaren voor hun kudde bidden. Feitelijk zei de profeet samuel dat het zonde zou zijn voor een van Gods leiders als hij niet voor Gods volk zou bidden (1 Samuël 12:23).

EZRA STELDE DE WET IN

Ezra kwam naar Jeruzalem om Gods wet in te stellen. Salomo's tempel was verwoest, omdat het volk voortdurend Gods wet overtrad. Het succes van het werk aan de tweede tempel hing ervan af hoe goed de mensen Gods wet onderhielden. God stuurde Ezra naar Jeruzalem om zeker te stellen dat de mensen de belangrijkheid van de wet zouden inzien.

In soortgelijke zin gebruikte God Herbert W. Armstrong om ook in deze eindtijd Zijn wet in te stellen. Hij stelde Gods wet boven alles, zoals Ezra dat destijds deed. De heer Armstrong werkte zijn hele leven zeer hard om Gods wet en bestuur in de Kerk levend te houden. Wij moeten

ervoor vechten om *diezelfde* regering vandaag in Gods Kerk te houden. De heer Armstrong schreef: „Het feit dat er een wet is, veronderstelt regering. Regering is de uitoefening en bekrachtiging van de wet door een gezagsdrager. Dit vereist een gezagvoerend leiderschap, een bevelvoerder.” Wat heb je aan een wet als niemand die toepast? Passen de laodiceërs de wet toe? Nee, dat doen ze niet. Kijk maar naar wat de Wereldwijde Kerk over de wet leert. Zij geloven niet langer dat het houden van de sabbat noodzakelijk is tot behoud. Toch zei Jezus Christus: „... als gij het leven wilt ingaan, onderhoud de geboden” (Mattheüs 19:17). Global hanteert haar eigen soort regering, wat ze *broederlijk bestuur* noemen. Dit is niet de vorm van kerkregering die in de Bijbel geschetst wordt! Ook is het niet het type bestuur dat God door de heer Armstrong had onderwezen. Bestudeer Efeze 4:8-12 maar. Daar wordt niet gesproken over *broederlijk* bestuur! Nogmaals, wat heb je aan een wet als niemand hem toepast?

Jezus Christus en God de Vader zijn momenteel niet op deze aarde. Zij verwachten dat de door hun gekozen dienaren de wet toepassen (Mattheüs 16:18-19). De Filadelfia Kerk heeft Gods wet en wij zullen Gods wet toepassen. Waarom? Omdat God dat van ons vraagt! Alle laodicea groepen dwalen ernstig met betrekking tot de wet en de regering. Denk aan wat de heer Armstrong onderwees—het feit dat er een wet is, vraagt erom dat iemand die toepast!

EZRA BEMINDE GODS WET

God bevoorrechtte Ezra sterk vanwege zijn houding ten opzichte van de wet. „Want Ezra had er zijn hart op gezet om de wet des Heren te onderzoeken en haar te volbrengen, en om in Israël inzetting en verordening te onderwijzen” (Ezra 7:10). Hij had Gods wet lief. Hij had er „zijn hart op gezet om de wet des Heren te (onder)zoeken.” Ezra richtte (statenvertaling) zijn hart of denken erop om Gods wet te zoeken en te *doen* (statenvertaling). Ezra had Gods wet lief evenals koning David, die zei: „Hoe lief heb ik uw wet! Zij is mijn overdenking de ganse dag” (Psalmen 119:97). Ook wij moeten leren Gods wet op deze wijze lief te hebben. Hebben we er ons hart op gezet om Gods wet lief te hebben?

Ezra had er niet alleen zijn hart op gezet om de wet te onderzoeken maar hij maakte persoonlijk een plan om „haar te volbrengen”, en om haar aan heel Israël te onderwijzen. Wat een toewijding! Alle Filadelfiërs zouden een dergelijke toewijding moeten bezitten. We moeten er allemaal ons hart op zetten om Gods wet te doen en te onderwijzen. Niet alleen vandaag maar, maar even goed in de toekomst. We moeten er aan denken dat Gods Kerk nu in training is om Gods wet gedurende het millennium te onderwijzen.

We zouden ons allemaal ten doel moeten stellen om meer op Ezra te lijken. We moeten allen er ons verstand voortdurend op richten om Gods wet te begrijpen—Gods wet en regering. Dit vraagt veel studie en hard werken. We moeten de wet zo goed kennen dat we inzettingen en verordeningen kunnen onderwijzen.

Ook moeten we de verordeningen die door de heer Armstrong, Gods eindtijd elia, gemaakt zijn, begrijpen en bestuderen. Begrijpen we volledig de bijbelse principes die ten grondslag liggen aan de verordeningen die door de heer Armstrong zijn gemaakt? De laodiceërs doen dat niet, anders zouden zij ze nooit verworpen hebben. Omdat de laodiceërs de doctrines feitelijk herschreven hebben, is de Filadelfia Kerk nu Gods college geworden. Wij zijn een wetscollege! En alle personen in Gods Kerk, of ze nu leek of dienaar zijn, worden erop beoordeeld hoe goed we de wet kennen, doen en onderwijzen! Ezra kwam om de Joden te laten zien dat een tempel alleen maar echt gebouwd kan worden met Gods wet. Wij moeten diezelfde les ook begrijpen. Gods Kerk kan alleen maar op de wet gebouwd worden. Laten wij er zeker van zijn de wet te gehoorzamen en te onderwijzen. Alleen dan zullen we de kwalificatie verkrijgen om haar in de Wereld van Morgen te onderwijzen.

**SCHRIFTGELEERDE
VAN DE GOD DES HEMELS**

Ezra stond niet alleen in Juda bekend om zijn bekwaamheid in Gods wet, maar ook in Babel. „Dit nu is het afschrift van de brief, die koning Artaxerxes [of Artaxerxes] meegaf aan de priester-schriftgeleerde Ezra, die geleerd was in de woorden van de geboden en voorschriften des Heren voor

israël: Artachsasta, koning der koningen, aan de priester Ezra, de geleerde in de wet van de God des hemels, enzovoort” (Ezra 7:11-12). Artaxerxes had een diep respect voor Ezra. Deze grote koning erkende Ezra’s ware titel. Ezra was de „schriftgeleerde in de wet van de God des hemels.” Verschillende commentaren geven aan dat dit Ezra’s officiële titel was! Is het niet verbazend dat een onbekeerde koning zo’n begrip kan opbrengen? Hij erkende ten volle dat Ezra de grote God van het hele universum vertegenwoordigde. Artaxerxes wist wie Ezra was, hij wist dat hij met zeer hoge geloofsbrieven kwam!

Velen trekken de autoriteit en geloofsbrieven van de dienaren van de Filadelfia Kerk van God in twijfel. Sommigen vragen: „Waar haalt de heer Flurry zijn gezag vandaan om het Werk te doen?” Realiseert u zich wel dat de dienaren van de PCG dezelfde titel hebben als Ezra? De dienaren van de PCG zijn schriftgeleerden „in de wet van de God des hemels.” De grote God van het universum geeft ons Zijn geloofsbrieven. Waarom? WIJ ZIJN DE ENIGE DIENAREN DIE ONS VERSTAND EROP RICHTEN WILLEN OM GODS WET TE DOEN EN TE LEREN! DE LAODICESE DIENAREN SCHAMEN ZICH VOOR GODS WET. In wezen leren zij dat die „verachtelijk” is (Maleachi 1:7). Toch is Gods wet een wet van liefde, mededogen en vriendelijkheid. Die wet vertegenwoordigt een levenswijze die altijd goede resultaten voortbrengt. Die wet is het enige wat de wereld echte vrede en wonderbaarlijke overvloed zal schenken.

GEWONE NAMEN—ONGEWONE TAAK

U moet zich realiseren dat Gods volk nu in training is om de titel van Ezra te dragen in de Wereld van Morgen. Wij zullen priesters worden van de wet van de God des hemels. Wat zal dat een taak zijn! Onze blik moet erop gericht zijn dat de wet, die wij houden en onderwijzen, van de God van het universum afkomstig is. Als Filadelfia lid vertegenwoordigt ook u deze grote God! We moeten nooit vergeten wie we zijn en wie wij vertegenwoordigen. Ook u bezit geloofsbrieven van het allerhoogste niveau.

Het is interessant in de namen te studeren van de mensen die met Ezra naar Jeruzalem terugkeerden. De familienamen

van hen die zich toelegden op „het werk ” kunt u vinden in Ezra 8. De *Interpreter's Bible Commentary* laat zien dat dit de namen van de GEWONE MENSEN zijn. Deze mensen HADDEN GEEN INDRUKWEKKENDE STAMBOOM! Met andere woorden: Mensen uit de bekende, voorname families bleven in Babylon. Zij keerden niet naar Jeruzalem terug. Dit is net zo in de PCG vandaag! De bekende dienaren zijn niet met ons! De voorname, welbekende families zijn niet bij ons. Maar evenals in de tijd van Ezra GEBRUIKT GOD MENSEN MET GEWONE NAMEN OM EEN ONGEWONE TAAK TE DOEN! Wij hebben allen deel aan de beste stamboom—*die van God!*

Er is een zeer belangrijke les waarvan God wil dat alle mensen die leren met betrekking tot het verrichten van Zijn Werk. God is niet geïnteresseerd in alleen maar talent en bekwaamheid. God wil mensen die zullen werken volgens Zijn wet. Herinner u dat satan de samenbundeling van talent was. Hij was geschikt om veel goeds op deze aarde en in het hele universum tot stand te brengen. Maar al zijn grote talent steeg naar zijn hoofd. Hij viel ten slachtoffer aan zijn eigen ijdelheid. Hij ontwikkelde één groot, catastrofaal gebrek—hij rebelleerde tegen Gods wet en regering. Al zijn talent is nu op opstand en vernietiging gericht. Zijn tragische geschiedenis staat voor ons vermeld in Jesaja 14 en Ezechiël 28.

Talent en bekwaamheid hebben hun plaats in Gods Werk. Maar we moeten erkennen dat talent en bekwaamheid van minder belang zijn dan dicht bij God leven. Kunnen de laodiceërs werkelijk Gods Werk doen? Nee. Zelfs al spreken ze veel over *God, liefde en geestelijkheid*, toch zijn ze ver van God. In Openbaring 11:2 zegt God dat ze in de buitenste voorhof zijn. De heidense politieke machten zullen hen 3 1/2 jaar lang vertrappen, omdat ze God en Zijn wetten hebben verworpen.

De PCG is in Gods binnenste voorhof. We mogen dan wel niet het meeste talent en de grootste bekwaamheid hebben, maar we zijn gewillig om dingen zo te doen als het God behaagt. Er is waarlijk veel nederigheid voor nodig om Gods Werk te doen. „Dit alles heeft immers mijn hand gemaakt en zo is dit alles ontstaan, luidt het woord des Heren; op zulken sla ik acht: op de ellendige, de verslagene van geest en wie voor mijn woord beeft” (Jesaja 66:2). Feitelijk wil God alleen maar door nederige mensen werken. Onze nederigheid en

gewilligheid om God te behagen maakt het voor Hem makkelijker om door ons te werken. God doet dit Werk van de PCG!

MET SPOED WERKEN

Sommigen mogen ons van verwaandheid beschuldigen als we zeggen dat de PCG Gods binnenste voorhof is. Dit is niet zomaar een uit de lucht gegrepen bewering. Het is de waarheid. Het is een grote eer om in Gods binnenste voorhof te mogen zijn. Dit feit moet ons niet geestelijk zelfvoldaan maken. Het zou ons moeten inspireren dit werk tot het einde toe te doorzien. We moeten nooit het zicht verliezen op wie we zijn. Zerubbabel, Ezra en de Joden wisten wie ze waren. Zelfs artaxerxes wist wie Ezra was. Deze kennis motiveerde hen allemaal om het werk sneller te doen! Er waren evenwel veel mensen die dit niet wisten.

„Wat er verder nodig is voor het huis van uw God, dat gij zoudt moeten betalen, dat kunt gij betalen uit de koninklijke schatkist. Voorts is door mij, koning artachsasta, bevel gegeven aan alle schatbewaarders van het gebied over de rivier: alles wat de priester Ezra, de geleerde in de wet van de God des hemels, u zal vragen, zal stipt [met spoed—statenvertaling] worden uitgevoerd” (Ezra 7:20-21). Deze verzes geven ons een les van vitaal belang. Zodra Gods volk tot het besef komt wie ze zijn—zodra ze beseffen dat God achter hen staat—worden ze sterk gemotiveerd om het Werk te doen. Zelfs Artaxerxes wilde Ezra zo snel als hij kon ondersteunen. Vanwege de tijd waarin we leven gaan de dienaren en leden van de PCG sneller werken.

De profetieën laten zien dat de PCG moeilijker tijden ingaat. De tijden zullen vereisen dat we allen een steeds meer verfiynd gevoel voor regering en gezag hebben. We moeten niet vergeten dat we in oorlog zijn met satan en de geestelijke boosheden in de lucht (Efeziërs 6:12). De komende tijd zal erom vragen dat orders met spoed worden uitgevoerd. Als een leger in de hitte van de strijd, onder hevig vuur ligt, DAN IS ER NIET VEEL TIJD OM TE ONDERHANDELEN EN TE DEBATTEREN! Soldaten die willen debatteren en onderhandelen tijdens het gevecht WORDEN DODEN EN GEWONDEN.

God vraagt van ons dat we alles toetsen (1 Tessalonicenzen 5:21). Maar Hij verbiedt ook betrokken te raken in vruchteloze twist

en debatten (1 Timoteüs 6:20-21; 2 Timoteüs 2:16-18). Bij tijden willen sommige leden de dienaren betrekken in zinloos debatteren. Ons werk vraagt erom dat we snel en efficiënt werken. Er is niet veel tijd meer over om onze taak af te maken. Jezus sprak: „Ik moet werken de werken van Hem, die Mij gezonden heeft, zolang het dag is; de nacht komt, wanneer niemand werken kan” (Johannes 9:4). Dit feit veroorzaakt een bepaalde hoeveelheid druk op de dienaren. We mogen geen tijd verspillen! Verwikkeld raken in twist en debat kan tijdverspilling zijn. We moeten er allemaal voor oppassen dat we geen tijd verspillen met onbelangrijke bijbelvragen, debatten of controversen.

Laten we allen onze tijd voor studie en nadenken wijden aan de hoofdpunten waarvoor zich de PCG in dit einde van de eindtijd geplaatst ziet. Laten we ons focus scherp stellen in onze gebeden en studies. Hoe weten we waar we ons focus op moeten richten? We moeten *the trumpet*, de tv-uitzending van de *Key of David* en alle andere literatuur van de PCG ons focus laten richten. U behoort ijverig te bewijzen dat onze boodschap op Gods woord gebaseerd is. Als we allen de blik juist gericht hebben, zal God grote dingen voor ons doen.

Ezra en de Joden kregen een scherpe blik op het werk. Dit behaagde God zeer. God zegende hen rijkelijk door zelfs artaxerxes te inspireren om te helpen bij het verfraaien van de tempel. „Geprezen zij de Here, de God onzer vaders, die de koning zulks in het hart gegeven heeft, om het huis van de Here, die in Jeruzalem woont, luisterrijk te maken (te versieren—Statenvertaling), en mij gunst heeft doen vinden bij de koning, zijn raadsheren en alle machtige vorsten des konings! Ik nu vatte moed, daar de hand van de Here, mijn God, over mij was, en vergaderde uit israël de hoofdmannen om met mij op te trekken” (Ezra 7:27-28). De heer Armstrong leerde altijd dat als onze wegen God behagen, Hij onze inspanningen zegent. Vers 27 en 28 bewijzen dat dit zo is.

Let erop dat in vers 28 Ezra sterk bemoedigd werd door artaxerxes' steun. Waarom? Was dat goud zo belangrijk voor Ezra? Nee. Hij werd gesterkt omdat hij wist dat de gift van de koning door God geïnspireerd was. Wij moeten zien dat al het moois in de PCG, onze literatuur en het tv-programma, door God geïnspireerd is. Dit moois zou ons veel kracht moeten geven om het werk af te maken.

GEVAREN OP DE WEG

De mensen die met Ezra naar Jeruzalem terugkeerden bezaten veel moed. Hoewel zij de steun van de koning hadden, moesten ze nog ernstige gevaren trotseren. Hoofdstuk 8 omtrent houdt dat de Joden naar Jeruzalem terugkeerden met een groot geschenk aan goud en zilver. Zij wisten dat ze onderweg vijanden zouden tegenkomen. Het is zeer inspirerend te zien hoe Ezra met deze levensbedreigende situatie omging.

„Toen riep ik daar, bij de rivier ahawa, een vasten uit om ons te verootmoedigen voor onze God, en van Hem een voorspoedige tocht [*de rechte weg*—Statenvertaling] af te smeken voor ons, onze kinderen en al onze have. Want ik had mij geschaamd van de koning een leger en ruiters te vragen om ons te beschermen tegen vijanden onderweg; wij hadden namelijk tot de koning gezegd: de hand van onze God is ten goede over allen die Hem zoeken, maar zijn macht en zijn toorn zijn tegen allen die Hem verlaten. Dus vastten wij en smeekten onze God hierover, en Hij liet Zich door ons verbidden” (Ezra 8:21-23). Onderweg hield Ezra halt en leidde het volk in een vasten. Wat een groot leiderschap! Hij en zijn medewerkers smeekten God om hen de „juiste weg” voor alle volwassenen, hun kleintjes en hun goederen te openbaren. Wat moeten we allemaal leren dit vaker te doen.

Ezra was echt een Godsmann. Hij erkende dat alleen God hem kon leiden en beschermen. Vers 22 laat ons zien dat hij zich „geschaamd” zou hebben om de koning van Babel om hulp te vragen. Hij erkende dat hij Gods Werk deed en dat God voor hun bescherming zou zorg dragen. Hij nam wijze-lijk de tijd om te vasten om Gods aandacht te trekken. Wat een onvoorstelbaar voorbeeld van geloof!

Waar is tegenwoordig dit soort geloof? De laodiceërs bezitten zo'n geloof niet. Hun grote geestelijke gebrek is dat ze op rijkdom en op zichzelf vertrouwen (Openbaring 3:17). Ze zullen een zware tol moeten betalen voor het zich laten afglijden in deze ontaarde toestand. Zij worden met al hun „kleine kinderen” op verkeerde wegen geleid. Zij en al hun kleine kinderen zullen de geweldige verschrikking van de Grote Verdrukking moeten ondergaan. De meeste laodiceërs geloven niet meer in een plaats van bescherming

(Openbaring 12:14). Vanwege hun gebrek aan geloof en vertrouwen zullen ze niets vinden. God belooft Zijn trouwe volk wel degelijk een plaats van veiligheid.

Wij moeten leren Ezra's voorbeeld in geloof te volgen. Vanwege Ezra's vertrouwen schonk God hem en de Joden Zijn volle aandacht.

Hoofdstuk 8 vermeldt geen aanvallen van enig belang op dit kleine groepje ex-gevangenen. Ezra *zou* een lijfwacht van de koning hebben *kunnen* krijgen. Maar dat gebeurde niet. Hij verkoos geheel en al op God te vertrouwen. Hij en het volk traden hun vijanden met Gods hulp moedig tegemoet. Zij kwamen er met vlag en wimpel doorheen. Vers 32 toont dat het volk veilig in Jeruzalem aankwam en het werk voltooide.

In de komende maanden en jaren die voor ons liggen zal de PCG de vijanden langs de weg moedig tegemoet treden. We zullen Gods bescherming nodig hebben. We zullen in ons geloof getoetst worden. Maar wanneer we vasten en onze smekingen tot God richten, zullen we Zijn aandacht krijgen. God zal ons volledig beschermen en wij zullen onze wonderbare opdracht voltooien!

Hoofdstuk 5

Gods schat beschermen

DE WAARDE VAN DE TEMPELSCHAT DIE EZRA NAAR JERUZALEM bracht zou, omgerekend naar vandaag, zo ongeveer vier miljoen gulden hebben bedragen. Als we vers 18, 19 en 30 vergelijken, weten we dat Ezra deze rijkdom over 12 priesters en 12 levieten verdeelde. Deze 24 dienaren moesten Gods tempelschat beschermen. Ze hadden een zeer gewichtige verantwoordelijkheid. Ze waren niet met velen om zoveel rijkdom te beschermen!

Ook is het interessant te zien dat er 12 dagen nodig waren (het vasten inbegrepen) voor de voorbereiding van deze reis (vergelijk Ezra 7:9 met 8:31). We hebben door de jaren heen geleerd dat het getal twaalf „nieuw begin” betekent. God was zeer zeker bezig Ezra en de Joden een nieuw begin te geven.

In een zeer reële zin heeft God ook de PCG een NIEUW BEGIN gegeven. De PCG begon met slechts twaalf mensen. Besef ook dat de tempel die God door middel van de heer Armstrong gebouwd had, in alle opzichten verwoest is! De corrupte laodicese leiding heeft van de Wereldwijde Kerk van God een onherstelbare puinhoop gemaakt. Maar God heeft Zijn volk niet zonder een *tempel* laten zitten. Waar is Gods tempel vandaag? Dat is de Filadelfia Kerk van God, de PCG! Waar is Gods tempelschat momenteel? Die vindt u in de PCG! Een van de hoofdtaken van de PCG is om Gods mensen de plaats te helpen bepalen van Gods ware tempel na de verwoesting die de laodiceërs hebben aangericht.

Gods Filadelfia dienaren hebben ook de grote verantwoordelijkheid om Gods speciale schat te beschermen. Wat is Gods schat dan wel? *Dat zijn Zijn ware uitverkorenen*. En waarom? Zij zijn vervuld van en trouw aan Gods waarheid. „Zij zullen Mij ten eigendom zijn, zegt de Here der heerscharen, op de dag die ik [waarop ik Mijn juwelen—King James Vertaling] bereiden zal. En ik zal hen sparen, zoals iemand zijn zoon spaart, die hem dient” (Maleachi 3:17). In dit laatste deel van de eindtijd is God erg bezorgd over Zijn volk. Jezus Christus duidde Zijn Kerk aan als een „kleine kudde” (Lucas 12:32). Gods ware mensen zijn als zeldzame juwelen met een grote waarde als we ze vergelijken met de miljarden mensen op deze planeet. De laodicese dienaren gaan verraderlijk om met Gods volk door hen te bedriegen aangaande Gods waarheid. De doctrinaire veranderingen in de Wereldwijde Kerk zijn een toonbeeld van een ernstige ontrouw aan God door Zijn volk.

Evenals in Ezra's dagen zijn er slechts weinig dienaren in de PCG om zo'n grote rijkdom te beschermen. De dienaren in de PCG moeten heel hard werken om Gods geopenbaarde waarheden te beschermen. Wij moeten volkomen loyaal zijn tegenover God en Zijn doctrine. Op die manier beschermen we Gods niet in waarde uit te drukken schat. Wanneer Gods dienaren ontrouw worden aan Gods waarheid, wordt de tempelschat vervalst, gestolen of gaat verloren. HET LAODICESE BESTUUR VAN GODS KERK IS ONVERGELIJKBAAR DE GROOTSTE TRAGEDIE DIE GODS KERK IN BIJNA 2.000 JAAR GETROFFEN HEEFT! GODS SPECIALE SCHAT IS VERKNOEID EN HEM ONTSTOLEN. Veel leden—50 procent—zullen geestelijk omkomen. De dienaren van de PCG moeten nu, hoewel ze klein in aantal zijn, de grote last dragen van het beschermen van Gods schat.

Ezra's leven is er het bewijs van dat we niet veel dienaren nodig hebben om effectief een werk te verrichten. Een paar echt bekeerde mensen die weten hoe ze zich aan God moeten onderwerpen zijn meer dan genoeg om het werk te doen. In de dagen van Ezra inspireerde God zelfs mensen van buiten de natie om hen te helpen. „Daarna gaven zij de wetten des konings aan des konings stadhouders en landvoogden aan deze zijde der rivier; en zij bevorderden het volk en het huis Gods” (Ezra 8:36—Statenvertaling). Ezra deed zijn deel en richtte zijn blik op God voor de hulp en steun die hij nodig

had. God voorzag ruim in die behoefte. Let erop dat zelfs de heidenen om Jeruzalem heen het volk steunden en het werk bevorderden. Als Gods ware dienaren en mensen uit het geloof leven, gebeuren er grote wonderen. Gods Filadelfia Kerk heeft vele wonderen meegemaakt. We hebben nog veel meer nodig om de taak te kunnen vervullen die God ons heeft gegeven. Door het geloof van Ezra na te volgen verzekeren we er ons van dat God ons de wonderen geeft.

BEVEN VOOR GODS WOORD

De succesvolle arbeid aan de tempel leidde uiteindelijk tot de wedergeboorte van de natie Juda. Ezra bewees dat hij heel goed in staat was om met een paar ernstige nationale problemen om te gaan die groter werden terwijl de natie groeide. „Toen dit gebeurd was, kwamen de oversten tot mij en zeiden: Het volk israël, de priesters en de levieten hebben zich niet afgezonderd gehouden van de volken der landen, wat hun gruwelen betreft: van de Kanaänieten, de Hethieten, de perizzieten, de Jebusieten, de ammonieten, de Moabieten, de egyptenaren en de amorieten. Want zij hebben uit hun dochters vrouwen genomen voor zich en hun zonen, waardoor het heilige zaad zich vermengd heeft met de volken der landen; ja, de oversten en de leiders zijn in deze trouwbreuk voorgegaan. Toen ik dit vernam, scheurde ik mijn kleed en mijn mantel, trok de haren uit mijn hoofd en uit mijn baard, en zat verbijsterd neer” (Ezra 9:1-3). Enigen van de stamvorsten brachten Ezra verslag uit van het feit dat het volk gemengde huwelijken sloot met de volken om hen heen. Mozes had vastgelegd dat God gemengde huwelijken verbood (Deuteronomium 7:1-3). Ezra was er verbijsterd over dat deze zonde in Juda begaan werd. Hij begon onmiddellijk te vasten omdat deze zonde de jonge natie dreigde te vernietigen. Maar wat Ezra het meest terneer drukte met betrekking tot deze zonde, was dat sommige priesters, levieten en vorsten *het volk voorgingen* in deze catastrofale rebellie. Gods eigen dienaren waren de voornaamste zondaren.

Niet alleen Ezra was door deze zonde van zijn stuk gebracht. „En tot mij kwamen samen allen die beefden voor de woorden van de God van israël, wegens de trouwbreuk der ballingen, maar ik bleef verbijsterd neerzitten tot het avond-

offer” (Ezra 9:4). Al die mensen die „beefden voor de woorden van de God van Israël” *verzamelden zich bij Ezra*. Dit is waarschijnlijk een van de meest betekenisvolle verzes uit het boek Ezra. Het spreekt zo duidelijk voor ons nu. De laodicese dienaars zijn de hoofdschuldigen geweest in het overtreden van Gods gevestigde doctrine. Zij hebben Gods volk in een ernstige rebellie gevoerd. Als een werk dat een type is van dat van Ezra, is Gods Filadelfia Kerk bezig geweest de laodicea Kerk te waarschuwen voor hun ernstige rebellie sedert 7 December 1989. EN ALLEEN DEGENEN DIE WAARLIJK BEVEN VOOR GODS WOORD VOEGEN ZICH BIJ ONS!

FAMILIAIR BEROUW

Als er zich ernstige problemen voordoen in Gods Kerk, het *geestelijke* volk Israël, wat doen we dan? Ezra liet ons zien hoe we zo'n crisis moeten aanpakken. Hij vastte en bad. Bestudeer dit gebed. „En zeide: Mijn God, ik schaam mij en durf mijn ogen niet tot u opslaan, o mijn God, want onze ongerechtigheden zijn ons boven het hoofd gewassen en onze schuld is gestegen tot de hemel. Van de dagen onzer vaders af tot op deze dag toe zijn wij in grote schuld en om onze ongerechtigheden zijn wij overgeleverd, wij, onze koningen, onze priesters, in de macht van de koningen der landen, aan het zwaard, aan gevangenschap, aan plundering, aan openlijke schande, zoals nu. En thans is ons sedert kort genade bewezen van de Here, onze God, doordat Hij ons heeft gelaten degenen die ontkomen waren, en ons een tentpin [of *nagel*—statenvertaling] heeft gegeven in zijn heilige plaats, waardoor onze God onze ogen deed oplichten en ons een weinig verademing gaf in onze slavernij; want wij zijn wel slaven, maar in onze slavernij heeft onze God ons niet verlaten; Hij heeft ons gunst doen vinden bij de koningen van perzië, dat zij ons verademing gaven om het huis van onze God te doen herrijzen en zijn puinhopen te herstellen, en ons een omtuining gaven in Juda en in Jeruzalem. Maar nu, wat zullen wij hierna zeggen, onze God? Wij hebben immers uw geboden verlaten” (Ezra 9:6-10). Ezra bad een ernstig en roerend gebed van berouw voor de natie. Ezra kreeg een kleur en schaamde zich diep. Het volk was één grote familie. Ezra gaf ons een voorbeeld in familiale boetedoening.

De heer Armstrong leerde ons dat de Kerk van God de familie van God in embryo is. Realiseren we ons dat als we zondigen wij de hele familie aansteken? De zonde van achan uit Jozua 7 is slechts één illustratie van dit bijbelse principe. De hebzucht van achan tastte toentertijd het hele volk Israël aan. Gods dienaren en leden in de PCG moeten leren ernstige problemen de baas te blijven en die niet tot ontwikkeling laten komen. Maar als dat toch gebeurt, moeten we ermee naar God.

EEN NAGEL IN ZIJN HEILIGE PLAATS

Ezra was een van de weinige mannen in Juda met visie. Vers 8 is niet alleen zeer poëtisch, het heeft ook een *grote diepgang*. Ezra begreep ten volle dat God zijn janhageltroep van ex-gevangenen een nieuw begin had gegeven. Als zij God trouw bleven hadden zij „een nagel in Zijn heilige plaats”. Ezra wist dat dit kleine troepje mensen een groot geestelijk begrip had ontvangen. Hun ogen waren geestelijk verlicht. Aan hen was een geweldige kans gegeven om het werk van God te doen herleven. En sommige priesters en mensen stonden op het punt dat alles te vernielen.

Realiseren we ons dat de PCG onze „nagel in Zijn heilige plaats” is in deze eindtijd? Wij zijn een *nagel* [of een *tentpin*, een *houvast*] voor Gods mensen van de eindtijd. Wij doen het enige Werk van God herleven. Geen enkele andere groep op deze planeet doet Gods Werk. Wij moeten allemaal samenwerken om ons ervan te verzekeren dat onze *nagel* onwrikbaar blijft.

Laten we verder gaan met het gebed van Ezra. Let op dit fijne detail in zijn gebed. „Die Gij ons door de dienst uwer knechten, de profeten, gegeven hadt met deze woorden: Het land, waar gij komt om het in bezit te nemen, is een bezoedeld land wegens de bezoedeling door de volken der landen, vanwege de gruwelen, waarmede zij het in hun onreinheid hebben gevuld van het ene einde tot het andere. Dus moogt gij uw dochters niet aan hun zonen tot vrouw geven, noch hun dochters voor uw zonen tot vrouw nemen; zoekt nimmer hun welzijn en hun geluk, OPDAT GIJ STERK MOOGT ZIJN, het goede des lands moogt eten en het voor altijd aan uw kinderen ten erfenis moogt geven. Zouden wij dan (na alles wat ons overkomen

is vanwege onze boze daden en onze grote schuld, terwijl Gij, onze God, ons minder hebt toegerekend dan onze ongerechtigheden verdienden, en ons nog zovelen geschonken hebt die ontkomen zijn) wederom uw geboden schenden en ons verzwageren met deze gruwelijke volken? Zoudt Gij dan niet tegen ons toornen tot verdelgens toe, zodat er geen overblijfsel of ontkomene meer zou zijn? O Here, God van Israël, Gij zijt rechtvaardig, daarin, dat wij als een schare ontkomenen zijn overgebleven, gelijk heden het geval is. Zie, wij staan voor uw aangezicht in onze schuld. Waarlijk, niemand kan deswege voor uw aangezicht standhouden” (Ezra 9:11-15). Ezra somde Israëls droevige geschiedenis op van ongehoorzaamheid aan de wet. Hij wilde de fouten van het verleden niet herhalen. Israëls grote nationale zonden hadden de verwoesting van de eerste tempel en de vreselijke ballingschap veroorzaakt. Ezra wist dat het Gods recht was om de teruggekeerde ballingen wegens dezelfde problemen te straffen. Hij moest zeer snel een paar ernstige beslissingen nemen.

EEN MOEDIGE BESLISSING

Ezra toog onmiddellijk aan de slag om deze zonde van Juda af te wentelen. „Terwijl Ezra bad en schuld beleed, wenend zich neerwerpende voor het huis Gods, verzamelde zich tot hem een zeer grote schare uit Israël, mannen, vrouwen en kinderen, want het volk was in luid geweest uitgebarsten. Toen nam sekanja, de zoon van Jechiel, uit de zonen van elam, het woord en zeide tot Ezra: Wij zijn ontrouw geweest jegens onze God, doordat wij vreemde vrouwen uit de volken des lands hebben gehuwd; desondanks is er nog hoop voor Israël. Laat ons dan nu een verbond sluiten met onze God, dat wij alle vrouwen met de uit haar geboren kinderen zullen wegzenden, volgens de raad van mijn heer en van hen die beven voor het gebod van onze God; en laat er gehandeld worden volgens de wet. Sta op, want op u rust de taak; wij zullen met u zijn; wees sterk en handel!” (Ezra 10:1-4). Veel mannen, vrouwen en kinderen erkenden dat dit een grote nationale crisis was. Vers 1 laat zien dat zij „luid weenden” samen met Ezra. Het volk erkende dat een ernstige correctie op zijn plaats was. Zij moedigden Ezra aan om te doen wat er gedaan moest worden. Hij

kreeg grote steun van het volk dat God trouw was. Ezra nam een zeer moedig besluit om het probleem op te lossen.

Hij begon het volk te corrigeren door *het eerst* bij de priesters te beginnen. „Toen stond Ezra op en deed de oversten der priesters en der levieten en geheel israël zweren, dat zij naar dit woord zouden handelen, en zij zwoeren” (Ezra 10:5). Ezra kende het grote belang van HET HEBBEN VAN LOYALE PRIESTERS EN LEVIETEN. Hij verzekerde zich ervan dat de dienaren in zijn dagen loyaal waren tegenover Gods geopenbaarde levenswijze. Hij liet hen gehoorzaamheid aan Gods wet zweren. Ezra begreep dat hij de dienaren en de leidinggevenden *eerst* moest corrigeren, anders zou het volk niet op de juiste manier op de correctie reageren! God doet vandaag hetzelfde met de laodiceese dienaren. Hij gebruikt de PCG om hen te corrigeren. De laodicea Kerk kan nooit in het juiste spoor komen, tenzij de dienaren weer in het gareel gebracht zijn.

Na de priesters gecorrigeerd te hebben, bemoeide Ezra zich met het volk. „Hierna stond Ezra op van voor het huis Gods en ging naar het vertrek van Jochanan, de zoon van eljasib, waar hij de nacht doorbracht; brood at hij niet en water dronk hij niet, want hij bedreef rouw over de trouwbreuk van de ballingen. Daarop deed men een oproep uitgaan door Juda en Jeruzalem tot al degenen die in de ballingschap geweest waren, om zich te Jeruzalem te verzamelen. Als iemand niet binnen drie dagen kwam, zou volgens besluit van de oversten en de oudsten al zijn have met de ban worden geslagen, en zou hij uit de gemeente der ballingen worden afgesneden” (Ezra 10:6-8). Ezra eiste dat alle inwoners naar Jeruzalem zouden komen om de vermaning te horen met betrekking tot hun grote zonde. Ezra was zeer vasthoudend inzake dit probleem. Als iemand niet binnen drie dagen kwam opdagen, dan zou hij zijn persoonlijke bezittingen en zijn burgerschap verliezen. Ezra voerde een krachtig, maar rechtvaardig bestuur.

BIJEEN IN DE REGEN

De mannen van Juda en Benjamin beantwoordden de proclamatie van Ezra en verzamelden zich voor de tempel in Jeruzalem. „En alle mannen van Juda en Benjamin verzamelden zich binnen drie dagen te Jeruzalem, en wel in de

negende maand, op de twintigste der maand. Het gehele volk zat neer op het plein van het huis Gods, rillend zowel om de zaak als door de regenbuien. Toen stond de priester Ezra op en zeide tot hen: Gij hebt trouwbreuk gepleegd, omdat gij vreemde vrouwen hebt gehuwd; daardoor hebt gij israëls schuld nog vermeerderd” (Ezra 10:9-10). De mensen sidderden [zoals de statenvertaling het zegt] vanwege hun zonden. Maar ze sidderden ook vanwege de sterke regenbuien die God op hen neerkomen deed (zie ook vers 13-14). God begon het volk te kwellen vanwege hun zonden. Hij gebruikte zeer barre weersomstandigheden om de aandacht van het volk te trekken. Hij gebruikte deze zware regen ook om Zijn steun aan Ezra te tonen. Ook in deze eindtijd gaat God heel ruw weer gebruiken om de aandacht van deze wereld te krijgen.

Ezra stond voor het volk en wees hen in het openbaar terecht. Persoonlijk zei hij tegen hen: „Gij hebt trouwbreuk gepleegd, omdat gij vreemde vrouwen hebt gehuwd; daardoor hebt gij israëls schuld nog vermeerderd.” Hij spaarde hen niet. Waarom niet? Wel, hij probeerde het volk te redden. Ezra 10:20-44 geeft een lijst van mannen die vreemde vrouwen hadden genomen. Het waren er 109 in het totaal. Hiervan waren 17 priesters en 10 levieten. Ezra zette hun namen op een lijst zodat allen het konden zien. Hoewel dat op dat moment erg pijnlijk was, werd het volk een grote afstraffing bespaard. Het is een les in leiderschap op Gods manier!

De PCG staat voor het hooghouden van Gods wet. De heer Armstrong deed specifieke uitspraken inzake veel dingen. De PCG houdt zich aan die uitspraken. Waarom? OMDAT DE OVERLEVING VAN DE KERK OP HET SPEL STAAT! De dienaren van de PCG moeten allemaal Gods wet hoog houden om Gods Kerk levend en gezond te houden.

Ezra introduceerde een nieuw tijdperk van het onderhouden van de wet voor Gods volk. Zijn toewijding aan Gods wet was de grondslag voor de natie die de eerste komst van Jezus Christus meemaakte. De PCG is een type van Ezra's werk in deze eindtijd. Alle leden van de PCG moeten een hernieuwde kracht ontwikkelen voor het onderhouden van Gods wet. Onze grootste eer voor het goed verrichten van deze taak zal zijn Jezus Christus bij de wereld te introduceren bij Zijn tweede komst.

Hoofdstuk 6

Nehemia— een ijveraar

DE BOEKEN EZRA EN NEHEMIA WERDEN ALS ÉÉN BOEK geschreven. Als u ze samen leest, ONTHULLEN DEZE BOEKEN WEZENLIJKE INFORMATIE AANGAANDE HET BOUWEN VAN GODS TEMPEL VANDAAG—IN GEESTELIJK OPZICHT! De naam Nehemia betekent „de Heer heeft bemoedigd”. De reconstructie van de tempel werd gedwarsboomd door heidense guerrilla-aanvallen op het volk. God bemoedigde Zijn volk door Nehemia te roepen om de muren rondom de stad Jeruzalem te herstellen. Hij slaagde erin de hulp van de hele bevolking te verwerven om de vernielde fortificaties te herbouwen. De muren van Jeruzalem werden in 52 dagen herbouwd. Het is zeer inspirerend een studie te maken van het leven van Nehemia. Vandaag de dag zal wel niemand in staat zijn Nehemia’s ijver te evenaren. Hij werkte *erg hard en buitengewoon snel*.

Nehemia was een zeer emotioneel mens. Het reconstructiewerk dat in Jeruzalem aan de gang was zat hem Hooglied „de geschiedenis van Nehemia, de zoon van Chakalja. In de maand Kislew, in het twintigste jaar, toen ik in de burcht susan was, kwam tot mij Chanani, een van mijn broeders, met enige mannen uit Juda. En ik vroeg hen naar de Joden, de ontkomenen, die uit de gevangenschap waren overgebleven en ook naar Jeruzalem. Zij zeiden tot mij: de overgeblevenen, die daar in het gewest uit de gevangenschap zijn overgebleven, verkeren in grote rampspoed en smaad, en de muur van Jeruzalem is afgebroken, en zijn poorten zijn met vuur

verbrand. Zodra ik deze woorden hoorde, zette ik mij neder, weende en bedreef rouw, dagen lang. Ook vastte en bad ik voor het aangezicht van de God des hemels” (Nehemia 1:1-4). Toen hij van de grote moeilijkheden hoorde die in Jeruzalem plaatsgevonden hadden, was Nehemia erg overstuur. Hij was diep geroerd door de rampen over zijn volk. Hij weende over het overblijfsel in Jeruzalem. Hij rouwde, vastte en bad voor hen tot God.

NEHEMIA—EEN BEKEERD MAN

Evena ls Ezra was Nehemia een grondig bekeerd mens. Bestudeer het gebed van Nehemia in vers 5-11. Het lijkt erg veel op Ezra's gebed dat voor ons weergegeven is in Ezra 9. Om Gods aandacht te trekken, bad Nehemia tot God om de zonden van de hele natie te vergeven (vers 6). In zijn bewogen gebed verhaalde hij uitvoerig israëls verdorven verleden (vers 7). Hij herinnerde God aan Zijn grote geboden, beloften en verlossing (verzes 8-9). Nehemia gedacht Gods wet. Hij erkende dat het volk verstrooid was vanwege de wetsovertreding van het volk. We hebben dezelfde waarschuwing voor onze laodicese broeders (Maleachi 4:4). Heel Gods volk moet de wet gedenken die Mozes gegeven heeft of we zullen onder de volken verstrooid worden.

Nehemia bad ook dat God hem wilde gebruiken bij het werk te Jeruzalem. „Ach, Here, laat toch uw oor opmerkzaam zijn op het gebed van uw knecht en op het gebed van uw knechten, die een welgevallen hebben aan de vreze van uw naam, en doe uw knecht heden slagen en laat hem erbarming vinden bij deze man. Ik was namelijk schenker van de koning” (Nehemia 1:11). Nehemia had diep ontzag voor Gods naam. Hij bad voor al Gods knechten die Zijn naam vrezen wilden. De mensen die Gods naam vreesden ontmoetten veel tegenstand. Nehemia wist dat alleen God hen voorspoed kon geven.

Om te kunnen gaan en hulp te bieden in Jeruzalem had Nehemia de zegen van koning artaxerxes nodig. Nehemia had een zeer verantwoordelijke betrekking aan het hof van de koning. Hij was de schenker van de koning. De *Jamieson, Fausset en Brown Commentaar* laat ons zien dat de schenker een officier aan het hof van de koning was. Zijn voornaamste

taak was de koning te beschermen, zodat deze niet vermoord zou worden.

Nehemia had een hoge en belangrijke positie. Heel vaak moet hij toegang tot de koning hebben gehad. Nehemia bad ernstig dat God hem genegenheid zou schenken bij deze zeer machtige man. Hij bad om gunst, zodat hij zijn werk zou kunnen doen. Wat een voorbeeld! Nehemia's roerende gebed was niet ten bate van zichzelf, maar voor Gods werk.

HET BELANG VAN GEBED

God beantwoordde zo'n soort gebed spoedig. „In de maand nisan, in het twintigste jaar van koning artachsasta, toen er wijn voor hem gereed stond, hief ik de wijn op en reikte die de koning toe. nu was ik nooit treurig geweest in zijn tegenwoordigheid. De koning zeide tot mij: Waarom staat uw gezicht zo somber, hoewel gij niet ziek zijt? Dit kan niet anders dan hartzeer zijn. Toen werd ik ten zeerste bevreesd, en zeide tot de koning: de koning leve in eeuwigheid! Hoe zou mijn gezicht niet somber staan, daar de stad, de plaats waar de graven mijner vaderen zijn, verwoest is en haar poorten door vuur verteerd zijn? En de koning zeide tot mij: Wat is dan uw verzoek? Toen bad ik tot de God des hemels” (Nehemia 2:1-4). God bewerkte het zo dat artaxerxes Nehemia's diepe droefheid over de rampspoeden in Jeruzalem opmerkte. De koning sprak tot Nehemia over zijn zichtbaar verdriet. Nehemia werd bang toen de koning aan zijn neerslachtige stemming aandacht schonk. Een schenker moest alert blijven en de zaken goed in de gaten houden om het leven van de koning te beschermen. Artaxerxes was een buitengewoon machtig man en had hem voor slechts kleine fouten kunnen laten executeren. Maar de koning was alleen maar bezorgd voor Nehemia. Artaxerxes wilde weten hoe hij Nehemia op de een of andere manier zou kunnen helpen. Wat was het antwoord van Nehemia? Alvorens de gunst van de koning te vragen bad hij opnieuw—ogenblikkelijk—ter plaatse!

Nehemia's verzoek om naar Jeruzalem terug te keren, had voor hem zowel leven als dood kunnen betekenen. Hij legde ogenblikkelijk God de zaak voor. Dit laat ons het buitengewone belang van gebed zien. Hoe vaak bidden we? Treden we in onze

gebeden in bijzonderheden? Bidden we onmiddellijk wanneer de nood stijgt? Als we voor grote beproevingen en testen in ons leven komen te staan, brengen we ze dan voor God voordat we tot actie over gaan? Of *handelen we eerst* en brengen *dan* de gevolgen voor God? De apostel Paulus spoorde de Romeinen aan om te „volharden in het gebed” (Romeinen 12:12). Dringende, gelovige gebeden geven onmiddellijke resultaten!

DE GOEDE HAND VAN GOD

Nehemia vroeg moedig om van zijn verplichtingen als schenker tijdelijk ontheven te worden, om in Jeruzalem te kunnen helpen (vers 5). Wat was het antwoord? „de koning zeide tot mij, terwijl zijn gemalin naast hem zat: Hoelang zal uw reis duren, en wanneer zult gij terugkeren? En de koning stemde erin toe mij te zenden; en ik gaf hem een bepaalde tijd op” (Nehemia 2:6). De koning en koningin antwoordden welwillend op zijn verzoek. Nehemia vroeg ook om aanbevelingsbrieven van de koning voor de landvoogden van de gebieden waar hij doorheen zou trekken op weg naar Jeruzalem. Nehemia had niet alleen de gunst van Artaxerxes nodig, maar ook de steun van de landvoogden die aan de koning onderworpen waren.

Ook vroeg Nehemia om een speciale brief voor de „houtvester van de koning”. Hij was van plan om Jeruzalem te beveiligen door een ondoordringbare muur te bouwen. „Ook een brief aan Asaf, de houtvester des konings, dat hij mij hout geve om de poorten van de burcht die bij de tempel behoort, van zolders te voorzien en voor de muur van de stad en voor het huis, waar ik mijn intrek nemen zal. En de koning gaf ze mij, daar de goede hand van mijn God over mij was” (Nehemia 2:8). De muren om Jeruzalem moesten extra sterk worden. Dat kon alleen als men hout van topkwaliteit gebruikte.

De koning en koningin willigden alle verzoeken van Nehemia in. Hoe kwam dat? Nehemia erkende dat het God was die hem grote gunst bewezen had. Zelfs ofschoon de koning en koningin hem fysiek ondersteunden, werd hun steun regelrecht door God geïnspireerd. Nehemia zei: „de goede hand van mijn God [was] over mij.” steeds opnieuw zegende God het werk toen ruimschoots door deze wereldse koning. Het is werkelijk wonderbaarlijk hoe vaak God deze

koning gebruikte om zowel Ezra als Nehemia te helpen. Wij moeten altijd tot God omhoog zien voor de hulp die we vandaag nodig hebben. God zal ons altijd te hulp komen—zelfs door mensen buiten Gods Kerk. Veel van deze hulp zien we vandaag op het gebied van de televisie. Er zijn veel getalenteerde mensen, die geen deel uitmaken van Gods Kerk, die de PCG zeer loyale steun bieden. Dat komt door de goede hand van God! Als wij volhardend naar God blijven zien, zullen de wonderen blijven komen voor deze kleine kudde.

TEGENOVER BITTERE VIJANDEN

„Toen de Chroniet sanballat en de ammonitische slaaf Tobia het hoorden, werden zij er zeer hevig over ontstemd, dat er iemand gekomen was om het goede voor de israëlieten te zoeken” (Nehemia 2:10). Nehemia werd met oppositie geconfronteerd zodra hij in Jeruzalem was aangekomen. Maar hij behandelde de situatie met de geheimzinnigheid van een groot krijgsman. De verzes 11-16 laten zien dat hij in het geheim de toestand van de muren in ogenschouw nam. Hij hield het ware doel van zijn komst naar Jeruzalem wijselijk voor iedereen, zowel Jood als heiden verborgen (verzes 12-16).

Om Gods Werk te beschermen moeten we altijd op onze hoede zijn voor vijanden. Jezus Christus waarschuwde ons: „Zie, ik zend u als schapen midden onder wolven; weest dan voorzichtig als slangen en argeloos [oprecht—statenvertaling] als duiven” (Mattheüs 10:16). Nehemia was voorzichtig als een slang. Wij behoren dat ook te zijn. Gods dienaren moeten ook de schapen bewaken. Wij zijn in een ernstige geestelijke oorlog verwickeld. We moeten werken als mensen die in oorlog zijn.

Nehemia zag dat de verwoesting van de muren van Jeruzalem veelomvattend was. Hij kon zelfs niet door de Bronpoort gaan (vers 14). Er moest veel werk gedaan worden. Het herstel van de muren van Jeruzalem was van vitaal belang voor de voortdurende inspanningen van het werk in Juda. Nehemia realiseerde zich dat hij de hulp van het hele volk nodig zou hebben om de muren te herstellen. Hij richtte een zeer hartstochtelijk verzoek tot de mensen (vers 17). Hij liet hen zien dat zij konden helpen om de grote rampspoed in Jeruzalem te verlichten als zij de muren zouden herbouwen.

Het volk betuigde Nehemia volledige steun. „Toen ik hun meedeelde, dat de hand mijns Gods goed over mij geweest was, eveneens, hoe de koning tot mij gesproken had, zeiden zij: Wij zullen ons tot de herbouw gereedmaken. En met krachtige hand vatten zij het goede werk aan” (Nehemia 2:18). Nehemia won hun steun door hen te vertellen hoe God hem reeds had gezegend. Hij bemoedigde het volk dat God ook hun inspanningen zou zegenen. Nehemia gaf *altijd* DE EER AAN GOD!

WERKEND ONDER SPOTTERS

Aangespoord tot handelen, begon het volk met het herstel van de muren. De omringende heidense landvoogden verachtten hun werk. Zij bespotten en hoonden hen (vers 19). Sanballat, een van de voornaamste heidense leiders, beschuldigde de Joden zelfs van rebellie. Maar Nehemia diende deze mensen onbevreesd van repleik. „Maar ik diende hen van antwoord en zeide tot hen: de God des hemels, Hij zal het ons doen gelukken, en wij, zijn knechten, zullen ons gereedmaken en bouwen; gij echter hebt deel noch recht noch gedachtenis in Jeruzalem” (Nehemia 2:20). Hij zei deze heidenen recht in hun gezicht dat, omdat God achter de Joden stond, niets hen kon tegenhouden. Nehemia liet deze mensen weten dat zij geen deel hadden aan dat waar God in Jeruzalem mee bezig was. Hun hoongelach en gespot zouden het werk van de almachtige God nooit stilleggen.

Tegenwoordig hebben mensen ook hun minachting getoond voor het werk van de PCG. Veel van de hoogste laodiscese leiders hebben ons bespot en gehoond. Dat heeft dit Werk niet beïnvloed of stilgelegd! Wij weten dat Gods hand met ons is. En we zeggen tegen hen die ons verachten: „lach maar!” omdat God achter ons staat zullen we Gods Werk op WONDERBARE WIJZE volbrengen!

Hoofdstuk 3 geeft de geschiedenis van het herstel aan de poorten en de muren van de stad. Het volk boekte snel grote vorderingen. Bestudeer dit hoofdstuk alstublieft voor uzelf.

Sanballat en zijn handlangers waren gebelgd over het feit dat het werk gedaan werd en nog *snel* ook. „Maar toen sanballat gehoord had, dat wij de muur aan het herbouwen waren, ontstak hij in woede en ergerde zich zeer; hij bespotten de Joden,

en zeide in tegenwoordigheid van zijn broeders en van het leger van samaria: Wat doen die machteloze Joden? Zal men hen laten begaan? Zullen zij offeren? Zullen zij vandaag gereed komen? Zullen zij de stenen uit de puinhopen, verbrand als ze zijn, weer tot leven wekken? De ammoniet Tobia nu stond naast hem en zeide: al bouwen zij ook, als er maar een vos tegen hun stenen muur opspringt, doet hij hem af brokkelen” (Nehemia 4:1-3). Ze bespotten de Joden nog meer. Tobia was erg cynisch ten opzichte van de Joden. Hij beweerde tevergeefs dat een vosje zou kunnen vernielen wat zij opgebouwd hadden. Maar de Joden konden niet tot ophouden worden gebracht.

LUST OM TE WERKEN

Toen het gespot grote vormen aannam, bad het hele volk tot God. „Hoor, onze God, hoe wij gehoond worden, en doe hun smaad terugkeren op hun eigen hoofd en geef hen als buit over in een land van gevangenschap. Bedek hun ongerechtigheden niet en laat hun zonde niet uitgewist worden voor uw aangezicht, omdat zij krenkend zijn opgetreden tegen hen die herbouwen. Maar wij herbouwden de muur, en de gehele muur werd tot zijn halve hoogte voltooid, want het volk HAD LUST OM TE WERKEN” (Nehemia 4:4-6). Het volk vroeg God om de heidenen, wat betreft hun spotten, een koekje van eigen deeg te geven. De Joden merkten dat sanballat, Tobia en de anderen God en niet hen bespotten. Zij VERDIENDEN HET GESTRAFT TE WORDEN.

Let erop dat de Joden bleven werken. Zij hadden „lust om te werken.” Ze konden niet van hun doel de muren te herbouwen afgebracht worden. God was aan hun zijde. Ze waren voor niemand bang. De les geldt evenzo voor de PCG. Wij zullen de taak klaren, omdat het Gods Werk is. Jaloerse mensen zullen ons bekritisieren. Zij zijn allerlei verschrikkelijke leugens over de dienaren aan het rondvertellen. Mensen zijn altijd bezig om onze reputatie te belasteren. Wij moeten inzien dat wanneer de leden of de dienaren van de PCG bespot worden, HET EIGENLIJK GOD IS DIE BESPOT WORDT. Al worden we tot iets lachwekkends gemaakt, we moeten nooit ophouden met werken. Wie zullen we vrezen? Geen mens. We moeten een 6l lust tot werken ontwikkelen, ongeacht wat men over ons zegt (Romeinen 8:31).

Toen zij zich realiseerden dat de draak steken met de Joden hen niet weerhield, organiseerde sanballat een complete oorlog tegen hen (verzes 7-8). Het doen van het werk van God deed een oorlog uitbreken. Nehemia beschrijft in vers 9 dat de mensen van het komende conf lict afwisten. Dus baden zij er over en gingen door met werken. Nehemia zette dag en nacht een wachtpost uit om de mensen te beschermen. Deze mensen hadden veel moed.

SPADEN EN ZWAARDEN

MAAR DE DRUK OM DE MUREN SNEL TE BOUWEN EN EEN OORLOG IN HET VOORUITZICHT WERD SOMMIGE MENSEN TE VEEL. „Juda zeide: de kracht der dragers schiet te kort en puin is er te veel; wij zijn niet in staat de muur te bouwen” (Nehemia 4:10). De herbouw van de muren was een buitengewoon zwaar werk. De mensen begonnen hun kracht te verliezen. Het Hebreeuwse woord voor „te kort schieten” (vers 10) betekent letterlijk *struikelen*. Het beeld dat dit woord oproept is dat van een persoon die wankelt onder het dragen van een zware last. Wie is er echt gestruikeld onder Gods woord in deze eindtijd? Gods laodicese dienaren (Maleachi 2:8).

Bij tijden kan het Werk van God erg moeilijk zijn. Soms kunnen we ons voelen alsof we struikelen onder het gewicht van de taak die God ons heeft gegeven. Mopperen en klagen moeten we vermijden. God heeft aan de PCG—zowel aan de dienaren als aan de leden—een ontzaglijke taak gegeven. In Nehemia’s tijd begonnen sommige mensen te voelen dat er te weinig mensen waren om al het puin te ruimen en ook nog de oorlog te voeren. De herbouwtaak scheen nu te overweldigend. Zelfs ofschoon ons werk moeilijk is, moeten we er doorheen zien naar het einde. Als het werk onmogelijk lijkt, DAN MOET GELOOF HET OVERNEMEN VAN DE MENSELIJKE ZWAKHEID. Elk PCG lid moet in geloof wandelen.

De vijanden van de Joden waren van plan hen te vernietigen, terwijl ze aan het werk waren (vers 11). Ze wilden heimelijk onder hen komen en zich dan op hen storten. De vijanden waren ook van plan om hen te doden, zelfs als ze probeerden te ontsnappen. Ze waren van plan om van alle kanten achter de Joden te komen. Hun plannen werden gedwarsboomd.

De Joden die vlakbij deze heidenen woonden ontdekten hun geheim en lichtten Nehemia in (vers 12). Deze ondernam snelle actie tegen het krijgsplan van de vijanden.

Hij ging naar de *edelen*, de *leiders* en „het overige volk.” Hij hield een opwekkende rede. „... Vreest toch niet voor hen; denkt aan de grote en geduchte Here en strijdt voor uw broeders, uw zonen en uw dochters, uw vrouwen en uw huizen” (vers 14). Hij waarschuwde de mensen dat ze de vijand niet moesten vrezen. Hij herinnerde hen eraan dat de „grote en geduchte” God deze strijd voor hen zou voeren!

Nehemia organiseerde alle mensen in en om Jeruzalem om te helpen de vijand te verdrijven. Nehemia verdeelde het volk in twee groepen. De helft van het volk bleef het werk doen. De andere helft zorgde voor de bescherming van de arbeiders. Maar zelfs diegenen die het werk deden, droegen hun wapens in de hand **TERWIJL ZE AAN HET WERK WAREN!** Het was een tijd voor *spaden* en *zwaarden!* (vers 17).

WERK EN STRIJD UIT GELOOF

Ons werk nadert zijn voltooiing, toch moet er nog veel gedaan worden. Satan beraamt elk mogelijk plan om het enige Werk van God op deze aarde nu te vernietigen.

Nehemia's rede behoort ons sterk te inspireren om voor het Gezin van God te vechten. Een van de gemeenste plannen van satan is om vijanden in ons midden te plaatsen, net zoals hij dat ten tijde van Nehemia deed. Is het ons verlangen om Gods kleine kudde te beschermen?

Er zijn mensen die naar ons toekomen met als enige doel de broeders en zusters te vernietigen. Deze soort vijanden zijn gemakkelijk te ontdekken. Maar andere broeders laten het geestelijk afweten of raken verbitterd. Verbitterde mensen worden vaak een van satans meest effectieve vernietigingswapens binnen de Kerk. Naarmate de tijd dichterbij het einde komt, moeten we begrijpen dat de volle kracht van satans toorn ons als Kerk en als individuele personen zal tegenkomen. Satan wil *U* vernietigen! Wij allen moeten geestelijk sterk staan. We moeten bitterheid bestrijden. Paulus waarschuwde de Hebreëen: „Ziet daarbij toe, dat niemand verachtere van de genade Gods, dat er geen bittere wortel opschiete en verwarring stichte, en

daardoor zeer velen zouden besmet worden” (Hebreeën 12:15). Paulus zei dat veel ware Christenen door bitterheid besmet zouden worden. Geestelijke bitterheid is als heroïne. Als hij je te pakken heeft, is het moeilijk om met de gewoonte te breken. Satan zal mensen door bitterheid vernietigen.

De PCG gaat angstige tijden binnen. Als we slagen in het Werk van God, zullen onze grimmige vijanden van buiten de Kerk een totale oorlog tegen ons voeren. Onze tegenstanders zullen uit elke richting achter ons komen. We zullen tegelijkertijd moeten bouwen en vechten! *Onze tijd* is een tijd van spaden en zwaarden.

We moeten naar God opzien, het Werk doen en onze geestelijke zwaarden hoog houden. En zelfs bij dit alles moeten we ons realiseren dat alleen God onze strijd voor ons kan winnen.

We moeten werken en vechten door geloof. Sommige mensen vragen zich af: *is dit Werk teveel voor ons?* Dat is de verkeerde vraagstelling. Hier volgt de goede: *is dit Werk teveel voor God?* Het antwoord is een luid klinkend nee! **DUIZENDMAAL NEE!**

NEHEMIA—EEN MAN VAN GELOOF

Nehemia was een uitzonderlijk leider. Hij verwachtte aanvallen en tegenwerking. Hij was een effectief organisator van het volk. Hij taxeerde de zwakte van de Joodse situatie en maakte die tot hun sterkte. „En ik zeide tot de edelen, de leiders en het overige volk: Het werk is groot en uitgebreid en wij zijn langs de muur verspreid, ver van elkander. Op de plaats, vanwaar gij het hoorngeschal hoort, moet gij u bij ons verzamelen. Onze God zal voor ons strijden” (Nehemia 4:19-20). Nehemia was bij machte het volk te inspireren en als een team samen te werken. Hij leidde een groepje mensen om een zeer grote taak te vervullen.

Nehemia wist van hard werken. Hij inspireerde het volk om hetzelfde te doen. „Wij waren dan bezig met het werk, terwijl de helft der mannen de speren hield, van het aanbreken van de dageraad tot aan het opkomen der sterren. Ook gaf ik in diezelfde tijd aan het volk het bevel: ieder moet met zijn knecht binnen Jeruzalem overnachten, zodat zij des nachts voor ons de wacht kunnen houden en overdag aan het werk kunnen

zijn. En ik, mijn broeders, mijn knechten en de mannen van de wacht die mij volgden, wij kwamen nooit uit de kleren. *Ieder hield zijn werpspies in zijn rechterhand*" (Nehemia 4:21-23). De statenvertaling zegt hier: EEN IEGELIJK *had* ZIJN GEWEER *en* WATER. Nehemia en zijn mensen werkten van het aanbreken van de dag tot het donker werd. Hij inspireerde het volk tot een heroïsche toewijding.

Nehemia was niet naïef wat zijn vijanden betreft. Vers 23 is noch in de nbg, noch in de statenvertaling goed vertaald. De [engelse] kanttekening geeft hier de juiste vertaling voor dit laatste deel van het vers. Het moet luiden: „iedereen ging met zijn wapen om water.” Nehemia liet de mensen hun zwaarden *bij zich* houden, ZELFS ALS ZE WATER GINGEN HALEN! Het beschermen van Gods volk en Gods Werk was voor hem van het grootste belang.

Maar we moeten allereerst aan Nehemia denken als een *man van geloof*. Hij richtte bij herhaling de aandacht van het volk op God. Als er een moeilijke taak moest worden uitgevoerd, als de vijand hen op de huid zat, dan liet hij het volk zien dat alleen God hen er doorheen kon halen. Hij zorgde ervoor dat het volk besepte dat God hun bemoediging was. Wij moeten als Nehemia zijn—mannen en vrouwen van geloof. God heeft ons Zijn Werk gegeven om te verrichten. We zullen moeilijkheden, testen en verbitterde vijanden tegenkomen. God is onze bemoediging. Hij zal zorgen dat de taak gedaan wordt. God zal ons beschermen als we werken. Laten we allen werken, HARD EN SNEL!

Hoofdstuk 7

Goede soldaten

NEHEMIA WAS EEN MAN MET EEN GROOT GELOOF EN EEN STERK gevoelsleven. God riep hem om de muren van Jeruzalem te herstellen. Hij ondervond een krachtige oppositie in dit stadium van het werk. Door geloof was hij in staat het werk te doen en tegelijkertijd een oorlog te voeren om dat werk te beschermen. Nehemia was een competent leider. Hij motiveerde het volk om de muren te voltooiën in slechts 52 dagen!

De geschiedenis van Nehemia is voor ons tegenwoordig essentieel. Gedurende heel de trieste geschiedenis van de mens is het Werk van God altijd hevig aangevallen. Dat moet ons niet verbazen. Satan de duivel heeft altijd al Gods volk en het Werk willen vernietigen. De dagelijkse realiteit waarmee de PCG moet leven is dat we in een oorlog verwickeld zijn totdat Christus wederkomt (2 Timoteüs 2:3).

Elke „goede” soldaat moet het doel goed in het oog houden als hij in gevecht is. Sommige gevechten die we moeten doormaken zullen moeilijk worden. We zullen tegenover vijanden komen te staan, bij tijden *veel* vijanden. Sommigen van het volk in Nehemia's tijd werden moe van het werken en vechten. Ze zagen naar hun vijanden en werden totaal ontmoedigd. Ze zagen naar de moeilijkheden bij de bouw van de muren en werden negatief. Ze wilden opgeven. Nehemia keerde deze mensen tot God. Hij deed hen zien dat God achter hun werk stond. God was hun kracht. Hij zou hun gevechten voor hen voeren. God verwacht van ons dat wij de lessen van Nehemia

op onze tijd toepassen. We moeten onszelf niet toestaan negatief te worden over het werk dat God ons te doen heeft gegeven. We behoeven onze vijanden niet te vrezen. Als we ons blind staren op onze vijanden, dan zouden we ook ons geloof kunnen verliezen. God verwacht van ons dat we zoals Nehemia zijn. We moeten tot God gaan voor de kracht om het Werk te doen. Wij moeten God onze gevechten voor ons laten winnen.

JODEN ONDERLING TROUWELOOS

Evenals Ezra, sprak ook Nehemia doeltreffend recht over de Joden van zijn tijd. Toen Nehemia op het toneel verscheen, streed de natie voor haar bestaan, niet alle problemen waar Nehemia voor kwam te staan kwamen van buiten het volk. Hij had ook een paar ernstige crises van binnenuit af te handelen. Er kwam een tijd dat de ene Jood trouweloos handelde tegenover de andere Jood.

„Er ontstond nu een groot geroep van het volk met hun vrouwen tegen hun Joodse volksgenoten. Er waren er, die zeiden: onze zonen en onze dochters zijn talrijk, en wij willen koren hebben om te eten en te leven. Ook waren er, die zeiden: onze velden, onze wijngaarden en onze huizen hebben wij moeten verpanden om in de honger koren te hebben. Dan waren er, die zeiden: Wij hebben geld voor de belasting van de koning geleend op onze velden en wijngaarden. nu dan, wij zijn van hetzelfde vlees en bloed als onze broeders, onze zonen zijn even goed als de hunne en zie, wij moeten onze zonen en onze dochters tot slaven laten worden, en sommige van onze dochters zijn reeds tot slavinnen vernederd, zonder dat wij er iets tegen vermogen; en anderen hebben onze velden en wijngaarden in bezit” (Nehemia 5:1-5). De armere mensen van het land riepen luid tot Nehemia. Zij leden onder betreurenswaardige omstandigheden.

Realiseer u dat bijna alle mensen die uit Babel teruggekeerd waren in Jeruzalem woonden, terwijl de muren herbouwd werden. Denk eraan dat Nehemia het volk organiseerde, zodat sommigen arbeiders waren en anderen verdedigers. In deze tijd waren er ook hevige plasregens die een hongersnood in het land veroorzaakten (Ezra 10:9).

Door de vijandelijke aanvallen werd het volk in wezen belegerd. Het voedsel was erg schaars. Om de zaak nog erger te maken, werden de armere mensen ernstig misbruikt door de rijkere Joden. De rijke Joden gebruikten hen en hun zonen en dochters om het beetje koren dat er voor henzelf was te oogsten. De armen hadden een tijd die moeilijk genoeg was om voedsel voor hun eigen gezinnen te vinden. De minder gefortuneerde Joden moesten ook geld lenen van de rijkere Joden om de belastingen te betalen die hen opgelegd waren door de heidense koning. De zaken werden zo erg dat sommige mensen zelfs hun land verpachtten en hun kinderen als slaven verkochten om de eindjes aan elkaar te kunnen knopen. De rijken zondigden hevig tegenover hun eigen volk. Zij buitten ook op unfaire wijze de mensen uit door woeker.

BROEDERS ALS SLAVEN VERKOPEN

Nehemia werd erg kwaad over deze beroering onder het volk. „En ik werd zeer toornig, toen ik hun geroep en deze feiten gehoord had: nadat ik alles goed had overwogen, verweet ik de edelen en de leiders: Gij neemt woeker, ieder van zijn volksgenoot. Ook belegde ik tegen hen een grote vergadering en zeide tot hen: Wij hebben onze broeders, de Joden, die aan de heidenen verkocht waren, losgekocht, voor zover wij konden; maar gij gaat uw broeders verkopen en zij verkopen zich aan ons! En zij zwegden en vonden geen antwoord” (Nehemia 5:6-8). Nehemia wees de Joodse edelen, leiders en rijken streng terecht.

Nehemia werkte buitengewoon hard om de muren te bouwen om het volk tegen gemene vijanden te beschermen. Toch waren de mensen verraderlijk tegenover elkaar geworden. Er bestaan aanwijzingen dat Nehemia en andere rijke Joden enige mensen uit slavernij in Babel hadden losgekocht (vers 8). Het wilde er bijna niet bij hem in dat sommigen een groot kwaad begingen door hun eigen broeders weer in slavernij terug te verkopen. Hij maakte hen scherpe verwijten voor deze zware zonde. Toen Nehemia het volk een uitbrander gaf, antwoordde er niemand. Zij wisten zich schuldig aan deze vreselijke zonde tegenover hun eigen volk.

Wat heeft dat vandaag met de PCG te maken? Zorgen wij ervoor geen misbruik van onze broeders te maken? Er zijn

tijden dat we niet zo behoedzaam zijn als wel zou moeten. We moeten altijd vermijden dat we financieel voordeel van elkaar zouden trekken. We moeten allemaal voorzichtig zijn bij het uitlenen of lenen van geld. De dienaren moeten helpen de kudde te beschermen tegen dit soort problemen.

Een andere zonde waartegen we constant op onze hoede moeten zijn is roddel. Omdat we zo verspreid zijn, besteden de mensen veel tijd aan elkaar via de telefoon. Als deze gesprekken in het bespreken van anderen en hun problemen ontaarden, dan moeten we leren daar onmiddellijk een einde aan te maken. Welk recht heeft iemand van ons om ander-mans problemen met derden te bespreken?

God veroordeelt roddel door de hele Bijbel. „Gij zult onder uw volksgenoten niet als een lasteraar rondgaan; gij zult uw naaste niet naar het leven staan: ik ben de Here” (Leviticus 19:16). Dit vers laat zien dat roddel die de goede naam bezoedelt even erg is als moord. Bestudeer in details de volgende spreuken: spreuken 11:13; 18:8; 20:19; 26:20,22. Zij beschrijven levendig het kwaad dat met laster gepaard gaat. In deze zelfde geest moeten we ervoor oppassen veroorde-lend en kritisch te zijn tegenover elkaar. Hebben wij het recht iemand anders van Gods volk te oordelen, bekritisieren of naar beneden te drukken? Laten we er allemaal aan meewerken om het misbruiken van de broeders een halt toe te roepen.

VREES VOOR GOD STOPT HET UITBUITEN

Waarom buitten de Joden hun eigen broeders uit? Waarom eisten ze oneerlijke woeker? Waarom vervallen wij soms tot roddel? Omdat wij God niet genoeg vrezen. Nehemia onder-wees het volk dit feit. „Toen zeide ik: Wat gij doet, is niet goed. Zult gij niet wandelen in de vreze voor onze God om de hoon van de heidenen, onze vijanden, te ontgaan?” (Nehemia 5:9). Als we God werkelijk vrezen, zullen we er hard aan werken om niet tegen onze broeders te zondigen. De verzes 10-13 laten zien dat Nehemia het volk beval het afpersen van woeker te staken. Het blijkt dat sommigen van Nehemia's verwanten bij deze misdaden betrokken waren. Hij liet de edelen en pries-ters beloven de landerijen, wijngaarden, olijfgaarden, geld en koren aan het volk terug te geven—met de rente van het geld!

Nehemia zei in vers 13 dat iedereen die niet aan de gelofte zou voldoen vervloekt zou worden.

Als bestuurder gaf Nehemia een perfect voorbeeld in het geen voordeel trekken van het volk. Hij weigerde hen uit te buiten. „Ook hebben van de dag af, dat koning artachsasta mij aanstelde tot landvoogd over het land Juda, van zijn twintigste tot zijn tweeëndertigste regeringsjaar, twaalf jaar lang, noch ik, noch mijn broeders het brood van een landvoogd gegeten. De vroegere landvoogden daarentegen, die voor mij geweest waren, legden het volk zware lasten op en vorderden van hen brood en wijn, bovendien veertig sikkels zilver. Zelfs hun knechten gedroegen zich als heer en meester over het volk. Doch ik heb zo niet gedaan uit vrees voor God” (Nehemia 5:14-15). Nehemia had volgens de wet levensmiddelen en geld kunnen aannemen die men hem als landvoogd verschuldigd was. Zelfs dit nam hij niet van het volk. Hij toonde alle andere edelen dat hij bereid was ter wille van het werk zich opofferingen te getroosten.

Nehemia voorzag uit eigen middelen in zijn behoeften. Als schenker had God hem rijk gezegend. Hij had geen salaris nodig en daarom nam hij er geen. Nehemia verzekerde zich er ook van dat zijn dienaren of helpers zich niet bevoordeelden ten koste van het volk. Hij deed dit uit vrees voor God. Nehemia richtte al zijn aandacht op het werk, niet op het voorzien in eigen behoeften of wensen.

RIJKE DIENSTVERLENENDE HOUDING

Van de andere edelen en priesters die naar Jeruzalem gekomen waren was het meer de bedoeling om stoffelijke rijkdom en goederen te verwerven dan het werk te doen. „Ook het werk aan deze muur nam ik zelf ter hand, zonder enig veld in eigendom te verwerven; en al mijn knechten waren daar bij het werk bijeen. De Joden nu en de leiders, honderd vijftig man, en zij die tot ons van de volken rondom ons gekomen waren, aten aan mijn tafel. Wat op een dag bereid werd: een rund, zes uitgelezen stuks kleinvee, en gevogelte, kwam op mijn kosten, en alle tien dagen allerlei wijn in overvloed. En met dat al heb ik het brood van een landvoogd niet gevorderd, omdat de dienst zwaar op dit volk drukt. Gedenk mij, mijn God, ten goede al

wat ik aan dit volk gedaan heb” (Nehemia 5:16-19). Nehemia had een rijke dienstverlenende houding. In persoonlijk gewin was hij niet geïnteresseerd. In feite voorzag hij 150 Joodse leiders van voedsel aan zijn eigen tafel. Hij deelde al zijn levensmiddelen met het volk. Hij toonde een onvervalst voorbeeld van geven.

Nehemia zag de onderdrukkende toestanden waaronder het volk moest leven. Hij kon niet met een goed geweten voedsel of geld nemen dat de mensen zelf nodig hadden. Vers 19 laat zien dat Nehemia helemaal op God vertrouwde om in zijn eigen behoeften te voorzien.

We moeten inzien dat de mensen die uit laodicea groepen in de PCG komen, geestelijk verarmd zijn. Wij moeten hun grote geestelijke nood lenigen. De laodicese doctrinaire veranderingen hebben de bronfontein van hun Heilige Geest bijna doen opdrogen. Wij hebben een grote verantwoordelijkheid om geduld met hen te hebben. Als er leden uit laodicese groepen naar ons toekomen, dan behoren we hen wat tijd te geven om zich opnieuw op hun standaard te oriënteren. We zouden ons schuldig kunnen maken aan het misbruiken van nieuwe PCG leden, als we eigengerechtigd hun geestelijke problemen zouden bekritisieren. We moeten er aan denken dat God boetvaardigheid schenkt (Romeinen 2:4). Gods Heilige Geest zal onze nieuwe leden leiden om in alles hoge standards te heroveren. Allemaal moeten we eraan werken om God meer te vrezen. Laten we er zeker van zijn dat we Nehemia's voorbeeld van geconcentreerd te zijn op het Werk volgen. Laten we elkaar niet uitbuiten.

HET GEVECHT TEGEN GERUCHTEN

Nehemia spreidde altijd een grote schranderheid ten toon als hij met vijanden te maken had. Juda's tegenstanders kregen nooit de overhand zolang Nehemia hun landvoogd was. „Toen sanballat, Tobia, de arabier Gesem, en de rest van onze vijanden vernamen, dat ik de muur herbouwd had en dat daarin geen bres meer was overgebleven, hoewel ik tot die tijd nog geen deuren in de poorten aangebracht had, zonden sanballat en Gesem tot mij de boodschap: Kom, laten wij samenkomen te Kefirim in het dal van ono. Maar zij waren van plan, mij kwaad

te doen" (Nehemia 6:1-2). De vijanden van de Joden probeerden het steeds opnieuw om hen te vernietigen. Sanballat en Tobia waren hun voornaamste vijanden. Zij beraamden constant plannen tegen Nehemia. Hij vertrouwde hen nooit. Sanballat, Tobia en Gesem, de arabier, konden niet geloven dat Nehemia de zaak voor elkaar kreeg. Ze wilden de herbouw van de muren stilleggen, voor de deuren in de stadspoorten gezet waren. Sanballat en de anderen beraamden een plan om Nehemia te bedriegen door hem te laten geloven dat ze in vrede met hem wilden leven. Ze wilden hem naar een vergadering lokken in een of ander achteraf gelegen dorpje. De Joden in palestina zouden op hun eigen bijbelse geschiedenis moeten letten!

Nehemia liet deze mensen nooit toe hem van zijn taak af te houden. „Toen zond ik tot hen boden met het antwoord: ik ben bezig een groot werk te doen en kan niet komen. Waarom zou het werk stil liggen, doordat ik het verliet en tot u kwam? Zij zonden viermaal zulk een boodschap tot mij, en ik gaf hun steeds op dezelfde wijze antwoord. Toen zond sanballat op dezelfde wijze voor de vijfde maal zijn knecht tot mij met een open brief in zijn Handelingen daarin stond geschreven: onder de volken gaat een gerucht en Gesem bevestigt het, dat gij en de Joden van plan zijt in opstand te komen; daarom zijt gij bezig de muur te herbouwen, en gij wilt volgens dat zeggen hun koning worden. Zelfs hebt gij profeten aangesteld, om over u in Jeruzalem uit te roepen: er is een koning in Juda! Nu dan, dergelijke dingen zullen de koning ter ore komen; kom dan nu, laten wij samen beraadslagen. Doch ik zond hem het antwoord: er is van zulke dingen, als gij noemt, niets geschied, maar gij verzint ze zelf ” (Nehemia 6:3-8). Sanballat, Tobia en anderen twistten voortdurend met Nehemia. Deze verzes tonen aan dat ze hem op zijn minst vijf keer een brief schreven (vers 5). Ze deden hun best om hem te intimideren. Nehemia was niet makkelijk bang te maken. Hij zei hen dat hij een „groot werk” te doen had. Hij had geen tijd voor hun zotternijen.

De tegenstanders zouden het niet opgeven. Zij brachten geruchten in omloop dat Nehemia en de Joden van plan waren tegen Babel in opstand te komen. Zij verspreidden de gemene leugen dat Nehemia koning wilde worden en in Jeruzalem regeren. Zij lieten Nehemia weten dat ze deze inlichtingen helemaal tot aan de top, de koning van Babel, zouden brengen!

Nehemia voerde een heel gevecht tegen deze geruchten. Hij liet deze mensen weten dat hun beweringen ongegrond waren. Deze geruchten werden alleen in hun boze verbeelding bewaarheid.

VERMIJD LUISTEREN NAAR GERUCHTEN

Hoeveel tijd verdoen wij met het luisteren naar geruchten? De doctrinaire rampen van het corrupte leiderschap van de Wereldwijde Kerk van God heeft de geruchtenmolen draaiend gehouden. We moeten er allen op letten niet in de ban van geruchten te raken. Als we dat wel doen kunnen we een hoop tijd en geld aan telefoontjes verdoen.

Van tijd tot tijd worden er zelfs geruchten verspreid over ons Filadelfia hoofdkwartier. Er zijn mensen die zich erop verheugen leugens te verspreiden over een zogenaamde interne strijd of politiek hier in edmond. Denk alstublieft hieraan dat de staf op het hoofdkwartier funktioneert als een team. Hoewel we allemaal onvolmaakte menselijke wezens zijn, streven we ernaar om goed samen te werken. We erkennen allemaal dat we hier zijn om God de Vader en Jezus Christus in *hun Werk* te steunen. Soms is het heel grappig om vanuit het veld te horen wat er zich hier op het hoofdkwartier afspeelt! Laat uw tijd en geld niet verslonden worden door geruchten.

Nehemia begreep dat de enige bedoeling van sanballat en Tobia was om de bouw van de muren stil te leggen. Ze wilden het werk verzwakken. „Want zij allen trachtten ons bevreesd te maken, daar zij dachten: Hun handen zullen dan het werk nalaten, zodat het niet gedaan wordt. nu dan, sterk mijn handen!” (Nehemia 6:9). Nehemia liet deze mensen hem niet in een strijd over personen sleuren. Deze mensen waren vijanden van het werk. Zoals altijd keek Nehemia naar God omhoog om hulp. Hij bad dat God zijn handen zou sterken. Nehemia liet God deze strijd voeren.

WE HOREN NIET TE VLUCHTEN VOOR VIJANDEN

Niet al Nehemia's bondgenoten zagen naar God op om bescherming. Sommigen werden bang voor de dreiging van de vijand. „Toen ik in het huis van semaja, de zoon van delaja,

de zoon van Mehetabel, gekomen was, (deze nu was verhinderd) zeide hij: Wij moeten samen naar het huis Gods gaan, binnen de tempel, en dan de deuren van de tempel sluiten, want zij komen om u te doden, ja vannacht nog komen zij om u te doden" (Nehemia 6:10). Ogenscheinlijk leek semaja in paniek te verkeren. Hij toonde grote angst voor zijn leven en dat van Nehemia. Hij wilde dat Nehemia zich met hem in de tempel zou verbergen. Nehemia's antwoord is zeer inspirerend. „Maar ik zeide: Zou een man als ik vluchten? Hoe kan iemand als ik de tempel binnengaan en in leven blijven? Ik ga niet!” (Nehemia 6:11). „ Zou een man als ik vluchten?” dat was het antwoord van een echte en trouwe leider. God had Nehemia opgedragen om een taak te verrichten. God had hem gezegend en zijn inspanningen voortdurend bevorderd. Nehemia wist ook dat God deze nieuwe strijd voor hem voeren zou. Vluchten zou een groot gebrek aan vertrouwen in Gods almachtige kracht laten zien! Nehemia wist dat God zijn leven niet zou laten beëindigen buiten Zijn wil om. Nehemia concentreerde zich op de voor hem liggende taak en liet het aan God over hem te beschermen. O, dat zouden we allemaal moeten doen!

De Bijbel is duidelijk over het feit dat de PCG door vijanden omsingeld zal worden. Wij moeten onze zinnen erop zetten *niet* bang te zijn voor de gevechten die voor ons liggen. Zullen mensen als wij vluchten? Wij zijn Gods eigendom (Maleachi 3:17), Gods speciale schat (King James Vertaling). Wij moeten een roete taak voor God verrichten. Voor wie zullen we vrezen?

DE VIJANDEN VAN BINNEN

Zoals bleek waren semaja en anderen verraders. Ze deden alleen maar of ze bang waren. „Want ik merkte duidelijk, dat God hem niet gezonden had, maar hij had die profetie over mij gesproken, omdat Tobia en sanballat hem omgekocht hadden. Daartoe was hij omgekocht, dat ik bevreesd zou worden en, door iets dergelijks te doen, zou zondigen; dan zou het hun stof gegeven hebben tot een kwaad gerucht teneinde een smaad op mij te werpen. (Gedenk, mijn God, Tobia en sanballat ieder naar dit zijn werk en ook de profetes noadja en de overige profeten, die getracht hebben mij bevreesd te maken).

De muur nu was voltooid op de vijftigste elul, in twee- en vijftig dagen. Toen al onze vijanden dat gehoord hadden, werden al de volken rondom ons bevreesd en zeer terneergeslagen, en erkenden, dat dit werk met de hulp van onze God gedaan was" (Nehemia 6:12-16). Tobia en sanballat hadden klaarblijkelijk semaja omgekocht om Nehemia bang te maken. De verzes 17-19 laten zien dat zelfs veel van de edelen een verbond met Tobia en sanballat hadden. Er waren verraderlijke vijanden binnen deze strijdende natie.

God gebruikte Nehemia ervoor om al hun plannen te verijdelen. De slechte lieden konden de voltooiing van de muren niet tegenhouden. Dit niet te geloven project werd voltooid in een ongelooflijke 52 dagen. Toen de muren voltooid waren, waren alle vijanden van het volk helemaal terneergeslagen. Eindelijk erkenden sanballat en zijn trawanten dat Nehemia het werk van de almachtige God deed. Wat een bemoediging voor ons! Wie kan ooit tegen God strijden en winnen?

TERUGKEER NAAR SUSAN

Bestudeer hoofdstuk 7 voor uzelf. Nehemia moest naar het paleis in susan terugkeren, zoals hij beloofd had (Nehemia 1:6). Hij stelde zijn broeder Hanani en een van zijn bevelhebbers, Hananja, over Jeruzalem aan (vers 2). Aan deze mensen werd het bestuur over Jeruzalem gegeven, omdat ze betrouwbare mensen waren. Deze twee mannen vreesden God boven veel andere mensen (vers 2). Dit zijn de soort mannen die in Gods leiding en dienst behoren te zijn. We moeten boven alles trouw aan Gods waarheid en dapper zijn in de buurt van vijanden. De vreze voor God geeft ons veel moed. In dit hoofdstuk inspireerde God Nehemia ook de genealogie weer te geven van de mensen die uit de ballingschap naar Jeruzalem terugkeerden (verzes 6-73).

Hoofdstuk 8 brengt het fantastische verhaal van Ezra die op het Trompettenfeest het volk de wet voorlas. In die tijd verlangden de mensen er erg naar Gods wet te horen onderwijzen. „Ezra opende dus het boek ten aanschouwen van het gehele volk, want hij stond hoger dan het gehele volk. En zodra hij het boek opende, stond het gehele volk op. Ezra loofde de Here, de grote God, en het gehele volk antwoordde,

terwijl het de handen omhoog hief: amen, amen. En zij knielden en bogen zich voor de Here neder met het gelaat ter aarde" (Nehemia 8:5-6). Het volk toonde een diep ontzag voor God en Zijn wet. Toen Ezra het wetboek opende, stonden zij op. Zij prezen God eenstemmig! Als één geheel hieven ze hun handen op en bogen hun hoofd. De mensen vernederden zichzelf voor Gods opperste majesteit. Zij erkenden allen dat zij een volk waren dat rijk gezegend was met Gods grote wet.

Deze houding zou de volken van Israël sparen! Als ons volk alleen maar acht wilde slaan op Gods wet.

GODS VREUGDE—UW STERKTE

De verzes 7-9 tonen aan dat Ezra en de andere priesters het volk goed onderwezen. „Zij lazen namelijk uit het boek, uit de wet Gods, duidelijk voor en gaven uitlegging, zodat men het voorgelezene begreep" (Nehemia 8:10). Zij gaven de mensen de werkelijke betekenis van wat er geschreven stond. De mensen waren zo ontroerd door hun prediking dat ze huilden, niet van blijdschap, maar van rouw. Ezra en de levieten spoorden het volk aan vrolijk te zijn. Ze zeiden: „deze dag is voor de Here, uw God, heilig; bedrijft geen rouw en weent niet" (vers 9). Ezra overreedde het volk om blij te zijn op deze heilige dag. Hij verkondigde: „Gaat heen, eet lekkernijen en drinkt zoete dranken en zendt aan ieder voor wie niets bereid is, een deel, want deze dag is voor onze Here heilig: weest dus niet verdrietig, want de vreugde in de Here, die is uw toevlucht [*sterkte*—statenvertaling en King James Vertaling]" (Nehemia 8:10).

Degenen van ons die als PCG bijeengekomen zijn, behoren ook een diep ontzag en grote eerbied voor God te hebben. Wij zijn rijk gezegend met een grondig begrip van Zijn wet. Een Filadelfiër zijn betekent dat we altijd ernaar moeten streven Gods wet nog beter te houden. Geen enkele laodicea groepering heeft meer een volledig begrip van Gods wet. En, naarmate de tijd verstrijkt, verliezen ze zelfs meer van het begrip dat ze nog hebben. Hebben wij een grotere waardering voor Gods wet? We zouden er allen naar moeten verlangen meer begrip van Gods wet te hebben!

Wij behoren een „er voor staan" houding te hebben als het gaat over *Maleachi's Boodschap*, het tijdschrift *the Philadelphia*

Trumpet, en nog veel meer boekjes die de PCG heeft uitgebracht. Ons is een verheven openbaring geschonken. We zouden allen onze handen moeten opheffen, onze hoofden buigen en zeggen: „amen, amen.”

We moeten ook tot het besef komen dat de „vreugde in de Here” onze sterkte is. Zoals we zo dikwijls in dit boekje gezegd hebben, er doemen moeilijkheden op, maar als we Gods vreugde in ons leven handhaven, zullen we erg sterk zijn. Gods vreugde is onze sterkte. Hoe houden we de „vreugde in de Here” in ons leven? „Toen vonden zij in de wet, die de Here door de dienst van Mozes gegeven had geschreven, dat de Israëlieten op het feest in de zevende maand in loof hutten zouden wonen en dat zij een bevel zouden uitvaardigen en laten omroepen in al hun steden en in Jeruzalem van deze inhoud: Trekt uit naar het gebergte en brengt het loof van de olijf boom, van de olijfwilg, van de mirt, van palmen, van loof bomen, om loof hutten te maken, zoals geschreven staat” (Nehemia 8:14-15). De mensen gehoorzaamden God dadelijk. Zij hoorden wat er in de wet geschreven stond en ze deden het! Gehoorzaamheid houdt Gods vreugde in ons.

Bestudeer vers 14 en 15 nauwkeurig. Er ligt een diepe betekenis achter. Let erop dat de mensen olijftakken moesten verzamelen. Een olijf boom is een bijbels symbool voor Gods Heilige Geest. De vreugde in de Here komt in ons leven door Gods Heilige Geest. God belooft ons meer van Zijn Geest te geven als we Hem gehoorzamen (Handelingen 5:32). We zullen altijd de „vreugde in de Here” in ons leven hebben als we Gods wet gehoorzamen.

DIEP BEROUW

Bestudeer de hoofdstukken 9 t/m 12 voor uzelf. Deze hoofdstukken beschrijven hoe Ezra en Nehemia de eredienst in de tempel en het volk geografisch organiseerden. Denk eraan dat Ezra het volk gecorrigeerd had wegens huwelijken met andere rassen (Ezra 10). Het blijkt dat niet iedereen dadelijk toegaf. Hoofdstuk 9 bevat het verslag van anderen die zich later ook bekeerden van deze nationale zonde. In dit hoofdstuk staat het roerende, berouwvolle gebed van het volk. Het volk had diep berouw van een paar ernstige zonden. Kon ons volk maar leren

van hun eigen geschiedenis! De naties van Israël zouden gered kunnen worden van een desastreus einde, als ze zich bekeerden van hun zonden, zoals deze mensen vroeger ook deden.

Hoofdstuk 10 is een lijst van vorsten, priesters en levieten die een nationaal verbond met God aangingen om hun afglijden naar interraciale huwelijken en andere zonden te stoppen. De verzes 33-39 laten zien hoe de priesters de aandacht van het volk op het werk gericht hielden door hen hun tienden te laten brengen en een gedurige offerande van hout voor de tempel. Gods altaarvuren werden door deze houtofferanden brandend gehouden.

Alle Filadelfiërs hebben een plaats in het Werk. niet iedereen van ons kan dienaar zijn. Maar iedereen kan een soort van houtoffer brengen om Gods altaarvuren brandende te houden. Tienden en offeranden zijn belangrijk, maar er zijn andere offers die ook gebracht kunnen worden. Elk lid kan het offer brengen van vasten en bidden.

Hoofdstuk 11 beschrijft de loting die gebruikt werd om uit te maken welke mensen in Jeruzalem zouden wonen en hoofdstuk 12 is een lijst van priesters die met Zerubbabel naar Jeruzalem kwamen.

TROUWE MENSEN TERUGBRENGEN

Nehemia was 12 jaar lang landvoogd over Jeruzalem geweest. Zoals we hiervoor al hebben gezegd, keerde hij terug naar het paleis in Susan zoals hij beloofd had. De Bijbel vertelt ons niet hoe, maar hij kon toen het ambt van landvoogd over Jeruzalem terugkrijgen. Toen hij terugkeerde moest hij een grote schoonmaak van het huis doen.

Eljasib, een priester die over de vertrekken van de tempel aangesteld was, had een verbond gesloten met Tobia (Nehemia 13:4). Hij stond Tobia in feite toe in de tempel te leven. „[en hij had] voor deze een groot vertrek ingericht, waarin men tevoren het spijsoffer, de wierook, het gerei, en de tienden van het koren, van de most en van de olie, het wettige aandeel der levieten, der zangers en der poortwachters, en de heffing der priesters placht te brengen. Doch ik was gedurende dit alles niet te Jeruzalem, want in het tweeëndertigste jaar van artachsasta, koning van Babel, was ik naar de koning

gegaan. Maar na verloop van tijd vroeg ik de koning om verlof; en toen ik te Jeruzalem kwam, bemerkte ik het kwaad dat eljasib begaan had, door voor Tobia een kamer in te richten in de voorhoven van het huis Gods. Ik was er zeer over ontstemd en wierp al het huisraad van Tobia het vertrek uit. Op mijn bevel reinigde men de vertrekken, en ik bracht het gerei van het huis Gods, het spijsoffer en de wierook daarin terug” (Nehemia 13:5-9). Het verbond tussen eljasib en Tobia maakte Nehemia woedend. De levieten die de tempeldienst verrichtten werden te kort gedaan. Wat zij nodig hadden ging naar Tobia. Nehemia was *erg bedroefd* over deze situatie. Hij ging onmiddellijk aan de slag en gooide Tobia met zijn spullen de tempel uit. Hij gaf bevel dat de tempelvertrekken gereinigd werden. Hij vulde de tempelschatten weer aan en stelde de levieten weer op hun eigen plaatsen in de tempel aan (verzes 10-14). Nehemia plaatste trouwe mensen weer in hun ambt.

Is dit niet precies wat God in de PCG gedaan heeft? Toen de heer Armstrong stierf begonnen een stelletje ontrouwe mensen de tempel, of Kerk, te misbruiken. Maar God heeft nu de verantwoordelijkheden aan enige trouwe mensen teruggegeven. De dienaren die de Filadelfia Kerk van God dienen zijn mannen die trouw zijn aan Gods doctrines.

Aan het einde van dit boek bad Nehemia tot God: „Gedenk mij, mijn God, ten goede” (Nehemia 13:31). Als u dit hele boekje leest en bestudeert, dan behoort er in uw denken geen twijfel over te bestaan dat zowel Ezra als Nehemia voor God veel goeds tot stand brachten. Realiseren we ons dat het goede wat ze deden niet met hen stierf? Als wij ons deel doen om de lessen uit deze boeken te gebruiken, zal het goede van hen in ons verder leven. Als we echt Filadelfiërs blijven, kunnen we, als ons werk ten einde is, ook oprecht bidden: „Gedenk ons, onze God, ten goede!”

CONTACTINFORMATIE

Voor het aanvragen van meer literatuur of een persoonlijk gesprek met één van Gods dienaren:

WERELDWIJDE POSTADRESSEN

Verenigde Staten: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083

Canada: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 400, Campbellville, ON L0P 1B0

Caribisch gebied: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 2237, Chaguanas, Trinidad, W.I.

Groot-Brittannië, Europa en Midden-Oosten:
Philadelphia Church of God, P.O. Box 16945,
Henley-in-Arden, B95 8BH, United Kingdom

Afrika: Philadelphia Church of God, Postnet Box 219,
Private Bag X10010, Edenvale, 1610, South Africa

Australië, Oceanië, India en Sri Lanka: Philadelphia Church
of God, P.O. Box 293, Archerfield, QLD 4108, Australia

Nieuw Zeeland: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 6088, Glenview, Hamilton 3246

Filippijnen: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 52143, Angeles City Post Office, 2009 Pampanga

Latijns Amerika: Philadelphia Church of God,
Attn: Spanish Department, P.O. Box 3700,
Edmond, OK 73083, United States

MAAK CONTACT

Bezoek ons op internet: www.deTrompet.nl

E-mail: brieven@deTrompet.nl

Telefoon: +44 (0)1789 581961

Facebook: facebook.com/deTrompet.nl

Twitter: [@deTrompet_nl](https://twitter.com/deTrompet_nl)

Last updated on June 20, 2018
DUTCH—Ezra and Nehemiah